

SOBAT

17e jaargang nr. 2 - april 2002

nummer 82

VOMI

VERENIGING
OUD MILITAIREN
Indië- en Nieuw-Guineagangers

Om aan de veelvuldige vraag naar foto-prentbriefkaarten van het Nationaal Indië-monument 1945-1962 in Roermond te kunnen voldoen heeft de stichting Nationaal Indië-monument 1945-1962 nu sets met vier verschillende prentbriefkaarten laten maken.

De kosten per set van vier foto's bedragen € 2,30 eventueel bij toezending per post vermeerderd met € 0,75 aan porto. De prentbriefkaarten kunnen worden besteld bij het secretariaat van de stichting: Mauritslaan 1, 6074 AS Melick (tel. 0475-532094).

Reizen naar Indonesië

voor de Indië- en Nieuw Guinea-veteraan, in groepsverband of individueel

Vraag naar onze brochures BASE TOURS als u belangstelling heeft voor een groepsreis. Hierin zijn reizen opgenomen naar West, Midden en Oost-Java, Sumatra en Papua (Nieuw Guinea). Deze reizen kunnen ook op individuele basis worden uitgevoerd.

Reist u liever niet in groepsverband, maar moet de reis wel geheel of gedeeltelijk worden verzorgd? Kies dan voor Aurora's PrivacyTours®. Dit zijn reizen waarvan het programma door ons wordt uitgevoerd aan de hand van uw wensen.

De mogelijkheden zijn bij ons welhaast onbeperkt. Surabaya, Kembang Kuning, Wonokromo, Gresik, Lamongan, Babat, Tuban, Glondong, Bojonegoro, Kalitidu, Tjepoe, Ngawi, Madiun, Kediri, Wonorejo, Kejayan, Pasuruan, Probolinggo, Bondowoso, Jember, Jayapura, Biak, Merauke, Sorong.

Wilt u tijdens uw reis naar Indonesië het toeristische aspect niet over slaan, vraag dan tevens naar onze Indonesië brochure van Sabang tot Merauke.

Onze andere bestemmingen individueel:

Australië, Nieuw Zeeland (autohuur/motorhomes)
Brazilië (diverse excursies)
Maleisië, Sri Lanka, Thailand (rondreizen/strandvakanties)
U.S.A. (Californië/Florida - fly self drive)
(Hawaii - pakketreizen, fly self drive)

Geef uw reiswensen door, dan maken wij een reisvoorstel.

Bezoek onze Website:
www.auroratravel.nl

AURORA
travel service b.v.

Baden Powellweg 130, 1069 LK Amsterdam

Tel. 020 - 619 93 77, Fax 020 - 610 16 11, e-mail: postbus@auroratravel.nl, Open: ma. v/m/vr. 09-17 uur. Za. tussen 10 - 14 volgens afspraak.

Vereniging Oud Militairen Indië- en Nieuw-Guineagangers

- Ingeschreven in de registers van de Kamer van Koophandel te Arnhem onder letter en nummer V 123181 -

Jaarcontributie minimaal € 15,00
Inclusief 6x per jaar "Sobat"

nummer 82 - 17e jaargang nr. 2
april 2002

Bij de Voorplaat

Indië laat ons niet los

Een dieptebeeld met een vulkaan op de achtergrond.
Een typisch Indisch landschapsbeeld, doorsneden met een rivier (kali), omzoomd door palmen.
Op de voorgrond vrouwen die de was doen aan een plas of meeroever.
Een rustiek Indonesisch tafereel dat door patrouillerende militairen in de nabijheid van een kampong heel vaak tegen kwamen.
Ook deze afbeelding is geschilderd door de ons bekende Bram Konings uit 's Hertogenbosch (Koolkersweg 479, 5224 AV) en aan ons ter plaatsing beschikbaar gesteld, waarvoor wij de heer Konings veel dank verschuldigd zijn.

J. Zwaan

Bericht van de Sociale Commissie VOMI Nederland

Onze voorzitter, dhr. Victor C. Bridié, is op advies van de dokter op 3 maanden inactiviteit gezet.

Alle werkzaamheden werden tot nu toe waargenomen door de vice-voorzitter van de Sociale Commissie VOMI Nederland, dhr. J.N. Blom. Nu de voorzitter van VOMI Friesland, dhr. Klaas Zwart, ernstig ziek is, heeft de heer Blom tijdelijk het voorzitterschap van VOMI Friesland op zich genomen.

Alle werkzaamheden voor de Sociale Commissie VOMI Nederland zullen vanaf nu verricht worden door: K.J. Orsel, Van Minnebekevllet 3, 2992 TJ te Barendrecht. Zijn telefoonnummer is : 0180-611612; Mobiel: 06-53372092. Fax: 0180-623580. E-Mail: klaus@orsel-4.myweb.nl

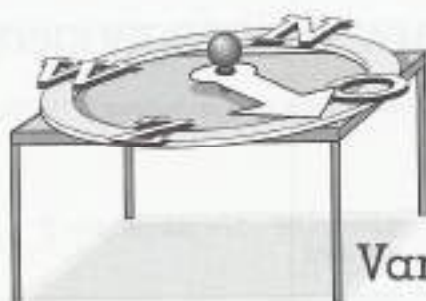
Dus: vanaf nu moeten alle bescheiden voor de Sociale Commissie (t.w. declaraties, overlijdensberichten, berichten van uitgereikte onderscheidingen etc.) verzonden worden aan bovenvermeld adres en NIET meer naar Victor C. Bridié of naar J.N. Blom.

Sluitingsdata inzenden kopij:

Nr. 83 24-04-2002 juninummer 2002
Nr. 84 26-06-2002 augustusnummer 2002
Nr. 85 28-08-2002 oktobernummer 2002

*Kopij voor het volgende nummer inzenden vóór 24 april a.s.
S.v.p., zo mogelijk, eenzijdig getypt insturen met anderhalve of twee regels afstand.*

Van de Bestuurstafel

Voor het bestuur van VOMI-Nederland staat openheid en goede communicatie hoog in het vaandel. Dat houdt in dat wij er voortdurend naar streven alle leden volledig op de hoogte te houden van alles dat zich op bestuurlijk niveau afspeelt. Waarom benadruk ik dat hier nog maar eens? Vooral omdat uit enkele brieven van leden bleek dat zij vrezen voor statutenwijziging, waarover zij niet zouden worden geraadpleegd.

Namens het bestuur van VOMI-

Nederland zet ik het nog maar eens zwart op wit. Er wordt niets veranderd in de statuten en er verandert ook anderszins niets met VOMI-Nederland, zonder dat er een zorgvuldige besluitvormingsprocedure wordt afgewerkt waaraan ieder lid in het land kan deelnemen.

U herinnert zich nog wel dat er op de Algemene Ledenvergadering van het afgelopen jaar een werkgroep werd ingesteld die zou onderzoeken welke praktische maatregelen genomen

moeten worden om tot het aanbevolen niet-uitstervescenario te komen. Deze werkgroep is voortvarend te werk gegaan en heeft inmiddels een rapport uitgebracht, waarin enkele aanbevelingen worden gedaan ter versterking van de organisatie van de VOMI, verbeteringen bij ons voornaamste communicatie-middel, de 'Sobat', en de ledenwerving. De laatste bestuursvergadering stond voor een groot deel in het teken van dit rapport, uitgebracht onder de titel 'Quo vadis VOMI?'. Als u dit leest, is het rapport reeds besproken op het voorzitteroverleg van 12 maart. De secretaris, Henk Vos, heeft één of meerdere exemplaren van het rapport naar iedere vereniging gestuurd, zodat u ankerhart kunt kennis nemen van de inhoud. Op de regionale vergaderingen kan ieder lid zich over iedere aanbeveling uit het rapport uitspreken en uit deze besprekingen zullen dan tenslotte voorstellen voortkomen waarover op de Algemene Ledenvergadering moet worden beslist. Zelfs dan kunnen door middel van amendementen nog noodzakelijke wijzigingen in de voorstellen worden aangebracht. Ik kan mij, eerlijk gezegd, geen democratischer procedure voorstellen en ik hoop dan ook dat ieder lid aan het besluitvormingsproces zal deelnemen opdat we tenslotte wijze besluiten zullen nemen die gedragen worden door de leden en in het belang zijn van een, ook in de toekomst, gezonde VOMI.

Ik hoop van harte dat het u hiermee ook duidelijk is dat er nog geen voorstellen bestaan, laat staan dat er reeds beslissingen zouden zijn genomen. Het hele traject moet nog worden afgelegd.

Tenslotte nog een mededeling van minder plezierige aard. Ons bestuurslid, voorzitter van de Sociale Commissie, Victor C. Bridié is ziek en moet tenminste enkele maanden volstrekte rust houden. Zijn werkzaamheden in de Sociale Commissie worden waargenomen door voorzitter ad interim dhr. K.J. Orsel. Wilt u zo goed zijn alle correspondentie aan hem te richten? Zijn adres staat voor in dit blad.

Ik wens u goede wacht en behouden vaart.
Joop Swarte

Weerzien na 50 jaar

Links Jan Vissenberg, rechts Arie Visser.

Bovenstaande foto is gemaakt door de donateur van VOMI Zuid-Holland Zuid, Car Kribo. Deze nog jongeman is zeer geïnteresseerd in ons Indiëverleden en verzamelt alle mogelijke materiaal uit deze periode. Bovendien verzorgt hij zo nu en dan de foto's.

Op de Nieuwjaarsreceptie van VOMI Zuid-Holland Zuid werd een zeer

emotioneel moment meegemaakt. Twee Indiëgangers, tevens Korea-veteranen, ontmoetten elkaar op deze receptie weer na 50 jaar. Het ontlokte de veteraan Jan Vissenberg de uitspraak gericht aan zijn maatje: "Zie je nu wel wat er gebeurt als je een VOMI-bijeenkomst bezoekt?"

Ger de Jong

Van de voorzitter VOMI-Nederland

Een gouden formule

De door de gemeente Boarnsterhim ontvangen oud-Indiëgangers uit deze gemeente met B. en W. uit die gemeente.

De door de gemeente Boarnsterhim ontvangen Oud-Indiëgangers uit deze gemeente met B. en W. uit die gemeente.

Voor de vijftiende keer organiseerde VOMI-Friesland een bijeenkomst voor veteranen in samenwerking met het gemeentebestuur. Op 23 februari was dat in Grouw, dat deel uitmaakt van de gemeente Boarnsterhim. Het bestuur van VOMI-Friesland, onder aanvoering van voorzitter Klaas Swart, heeft een gouden formule gevonden om het wel en wee van veteranen onder de aandacht van de gemeentebesturen te brengen, de banden met de gemeentebesturen te versterken en bovendien de veteranen een prachtige dag te bezorgen. Dat is geen geringe prestatie. Als dan ook het gemeentebestuur meewerkt zoals dat van Boarnsterhim deed, dan kan er eigenlijk niets meer stuk. Hoe pakt Friesland dat aan? Eigenlijk heel eenvoudig: enkele bestuursleden nemen contact op met een gemeente

waar zowel eigen leden als 'onbekende' veteranen wonen. Zij vragen de medewerking van het gemeentebestuur bij het organiseren van een reünie en als die medewerking gegeven wordt, stelt men een programma vast en zorgt dat de VOMI-leden worden uitgenodigd.

Via de gemeentelijke communicatiekanalen bereikt men de veteranen die geen lid zijn van de VOMI. In de gemeente Boarnsterhim werd daartoe onder meer gebruik gemaakt van de gemeentelijke nieuwsbrief. Hoe effectief dat kan zijn, bleek bijvoorbeeld uit de reactie van één der aanwezige Nieuw-Guinea-veteranen, al veertig jaar woonachtig in Grouw en hij wist niet van het bestaan van de VOMI. Hij is ter plekke lid geworden ook tot groot genoegen van zijn vrouw, die nu eindelijk eens mensen ontmoette die ook op de Ridge gewoond hadden. Van de uitnodiging werd door veel veteranen gaarne gebruik gemaakt en het resulteerde in een buitengewoon geslaagde bijeenkomst in Hotel

"Oostergoo", waar het vriendelijke personeel de aanwezigen voorzag van koffie met spekkook, een drankje, een voortreffelijke rijsttafel en een ijsbuffet. Tussen al die heerlijkheden door werd er vanzelfsprekend ook aandacht geschonken aan het wel en wee van de veteranen, konden de deelnemers kijken naar de film van de eerste herdenking bij het monument te Roermond en schitterende beelden van het natuurgebied "Fryske Gea" met deskundige toelichting. Ik heb nog niets gezegd over het gemeentebestuur van Boarnsterhim, met opzet niet, want ik wilde het tot het laatste bewaren. Ik heb groot respect voor de wijze waarop de gemeente gastvrouw is geweest voor de aanwezige veteranen.

De samenwerking met het bestuur van VOMI-Friesland verliep kennelijk uitstekend, hetgeen resulteerde in een mooie middag en (gedeeltelijk) avond. Burgemeester Dijkstra en zijn echtgenote en een wethouder waren van de eerste tot de laatste minuut aanwezig, hetgeen de aanwezigen zeer gewaardeerd hebben. De openingstoespraak van de burgemeester vormde het bewijs dat hij zich serieus op deze dag had voorbereid, geen obligaat praatje vol gemeenplaatsen, maar een toespraak waaruit kennis van zaken en vooral belangstelling sprak.

Een zeer geslaagde dag dus, via een formule die m.i. navolging van andere VOMI-verenigingen verdient. Het bood veel van de aanwezigen de gelegenheid oude maten weer te ontmoeten en bij te praten. Een groot succes voor VOMI-Friesland en de gemeente Boarnsterhim.

Joop Swarte

Rectificatie

In 'Sobat' Nr. 81, januari 2002, is op pagina 9, onder het artikel "Nederlands Indië 1945-1950 O.V.W.-ers en Dienstplichtigen" een verkeerde voornaam en huisnummer geplaatst. Dit moet zijn: O.V.W.-er M. Meijer, De Rade 185, 2544 WZ te Den Haag.

Redactie

Boekbespreking

"Mensenheugenis"

'Terugkeer en opvang na de Tweede Wereldoorlog'. Getuigenissen, van SOTO (Stichting Opvang en Terugkeer), door Martin Bossenbroek en Heinke Pierema (Red). Uitgeverij Bert Bakker, Amsterdam 2001. (Adres Uitgever: Antwoordnummer 10683, 1000 RA Amsterdam). Prijs: € 31,-. 294 pagina's. Gebonden. Geïllustreerd, ISBN 90 35123719, NUGI 641.

Mensenheugenis. Wat een schoon woord. Velen zijn overtuigd van de betrouwbaarheid des mensen heugenis. Vaak wordt gezegd: 'Ik was er zelf bij, ik heb het zelf gezien, zelf meegemaakt, zelf beleefd' etc. etc. En toch is het menselijk geheugen onbetrouwbaar, selectief, vertekend, bijgekleurd.

Wie als geschiedschrijver bouwt op het geheugen van mensen gaat veelal de mist in. De heugenis van de mens doet de feiten uit het verleden veelal verkleuren. De uit haar of zijn geheugen puttende persoon vult het gegeven vaak aan met later verkregen kennis, uit bijvoorbeeld boeken, artikelen of verhalen van derden, die op hun beurt lang niet altijd betrouwbaar zijn enz. enz.

Aan deze werkelijkheid dacht ik toen ik de verhalen, opgenomen in "Mensenheugenis" doornam. Het boek behelst de herinneringen aan hun terugkeer in Patria van gedurende de Tweede Wereldoorlog gedeporteerden, gevangenen, geuzen en vervolgd personen. Wie, zoals ik, dit boek leest na "De Meelstreep" (besproken in het vorige nummer) zal veel verhalen (gegevens) aantreffen die ook in "De Meelstreep" voorkomen. "De Meelstreep" is duidelijk gebaseerd op de verhalen over de lotgevallen van een groot aantal oorlogsgetroffenen. Uit dit grote aantal, uit het geheugen vertellende personen, zijn in "De Meelstreep" opgenomen verhalen kennelijk geselecteerd. De

criteria waarop deze selectie is gebaseerd zijn niet bekend. Die komen geheel voor rekening van de Soto-onderzoekers c.q. de samenstellers van deze getuigenissen-bundels. Vast staat dat "Mensenheugenis" als basis van het boek "De Meelstreep" heeft gediend. Het is dus een selectie uit een selectie. Het resultaat van deze dubbele selectie is u reeds bekend uit "De Meelstreep". Aangezien "De Meelstreep" dus kan worden gekwalificeerd als de oogst van het zaad dat in de akker van "Mensenheugenis" is gezaaid, ontkiemd, opgekomen, gegroeid en gerijpt, kan mijns inziens de recensent er niet omheen nog een aantal op- en aanmerkingen over mede "De Meelstreep" te debiteren. Dit met de woorden: "Toon mij de moeder en ik zal u zeggen hoe de dochter is". Het boek "De Meelstreep" heeft vele vragen onbeantwoord gelaten, het is ondanks haar dikte, 588 pagina's, nog steeds onvolledig, betreffende het beeld van de opvang van repatrianten uit Duitsland en Azië in 1945 en de daaruit voortgekomen naoorlogse uitkeringsfabriek. Er staat in deze beide boeken veel wat de ontwikkeling van deze uitkeringsindustrie schetst. De geschetste ontwikkeling van deze industrie is echter geheel gebaseerd op de visie daarop van de Soto-onderzoekers, dat is de visie van de naoorlogse generaties en die is in tegenstelling van de leden der meeste getuigen, dat zijn de mensen die de oorlog zelf meebeleefden, positief. Ze zien kennelijk niet in dat voor de meeste oud-verzetsdeelnemers, ex-gedwongen tewerkgestelden in de Duitse oorlogsindustrie in Duitsland en haar bezette gebieden, oud-Indiëgangsters, concentratiekampgevangenen uit Azië en Europa etc. etc., deze visie allesbehalve eender is. Wat voor de eerste groepering positief is, is voor de tweede groepering meestal negatief. Voor deze laatste groepering, de getuigen, is de naoorlogse ontwikkeling van Staat en Maatschappij, door de bank geno-

men, een ware deceptie. Deze getuigen vragen echt niet om medelijden en geforceerde devotie bij herdenkingen van de Tweede Wereldoorlog en de daarbij omgekomenen van de na ons gekomenen. Wat wij vragen is slechts een klein beetje respect, een ietsje waardering, een tikkeltje begrip voor onze ervaringen en angsten ervaren gedurende de jaren van oorlog en bezetting. Wie de ervaringen van burgers en militairen uit de jaren 1940-1945 afmeet naar de hoogte van hun uitkering, schadevergoeding, pensioen, en smartegeld rijdt op het verkeerde paard. Hij of zij heeft helaas niets begrepen van het leven gedurende de oorlog en bezetting. In de rangorde der oorlogsgetroffenen hebben de Soto-onderzoekers de overlevenden van de jodenvervolgving aan de top van de slachtofferpyramide geplaatst, zij krijgen, ook als individu, de hoogste slachtoffersstatus toebedeeld. Bij het doornemen van de beide hier te behandelen boeken (begin dan met "Mensenheugenis") dringt zich mijns inziens bijna noodwendig de gedachte op, de joden hebben het gedaan. Maar dan in positieve zin. De joden hebben het kennelijk altijd gedaan. De geschiedenis van het internationale jodendom loopt als een rode draad door deze boeken en door de geschiedenis der mensheid, als een bloedstroom door de eeuwen. Vanaf Egypte, het land Gosen, tot Auschwitz. En nog steeds beschuldigt de wereld Israël van alle ellende in het Midden-Oosten. De wereldsympathie gaat steeds merendeels uit naar Arafat en zijn Arabieren. Anti-Semitisme in een nieuw jasje. De middeleeuwen, de auto date's, de Kristallnacht, de razzia's op joden, de vergassing in Duitse vernietigingskampen, etc. etc., zijn evenzovele bewijzen van het feit dat de eeuwige jood nog steeds centraal staat in het denken over joden en de mensheid. Maar dat het kan verkeren bewijzen deze boeken. Ook in deze werken staat de jood weer centraal maar nu in positieve zin aan de andere kant van het spectrum. Men spreekt tegenwoordig veel over positieve discriminatie. Positieve discriminatie betekent in de praktijk dat discriminatie wordt toegepast op alle andere groeperingen dan de positief gediscrimineerde groepering. Positieve discriminatie betekent in het huidige Nederlands gewoon be-

voorrechting van de positief gediscrimineerde groepering met als gevolg benadeling van alle andere groeperingen. Uitgaande van de idee, die vele na de oorlog geboren aanhangers, dat Hitler de Tweede Wereldoorlog uitsluitend ontketende met de bedoeling de joden uit te roeien was deze oorlog dus alleen een oorlog tegen de joden. In deze gedachtengang zijn dus de joden ergo de enige slachtoffers van deze oorlog. Terecht zeggen deze aanhangers van deze Tweede Wereldoorlogs-visie. Niet terecht is echter alle overige slachtoffers van deze oorlog te beschouwen als minder, tweede rangs-slachtoffers. Oftewel secundaire oorlogsgetroffenen. Soms krijgt de lezer dezer boekwerken helaas de indruk dat dit de mening van de samenstellers dezer werken is. Leed is echter in de eerste plaats persoonlijk en niet persé groepsgebonden. De lezing van "De Meelstreep" en "Mensenheugenis" vestigt echter de indruk dat de Soto-onderzoekers meer in categorieën dan in individuele slachtoffers hebben gedacht. En dat is jammer. Mensen behoren - ook voor wetenschappers - allen gelijk te zijn en ergo ook gelijk te worden behandeld. Nu weer terug naar de boeken.

In de Bijbel, het Oude Testament, het tweede boek der Koningen (hoofdstuk 5, de verzen 4 tot 7), staat een opmerkelijk verhaal. De joodse profeet Elisa was met een aantal discipelen bezig aan een waterplas bomen te vellen. Een van de discipelen verloor zijn bijlijzer. Het schoot van de steel en viel in het water. De man die de bijl had geleend en niet in staat was deze te vergoeden, raakte in paniek. De profeet wierp hierop een stuk hout op de plek waar het bijlijzer was gevallen in het water waarop het hout zank en het bijlijzer boven kwam drijven. De symboliek hiervan kan worden verklaard als de geschiedenis van het jodendom. De door alle eeuwen heen verachte joden werden door een Godewonder uit de diepten der historie naar de oppervlakte van de wereldgeschiedenis gestuwd en tot het boegbeeld van de geschiedenis verheven. Nog een bijbels voorbeeld: In Psalm 118, vers 11 (in de oude berijming) staan de strofen: "De steen die door de tempelbouwers verachtelijk werd een plaats ontzegd, werd tot verbaazing der beschouwers tot een hoed des hoeks gelegd". Ook in dit citaat

werd de verachtelijk weggeworpen steen tot een boegbeeld. Deze eerst weggeworpen steen is in deze boeken de Nederlandse joodse gemeenschap. In de ogen van de 50 aan het Soto-onderzoek deelnemende historici zijn helaas alle andere groepen oorlogsslachtoffers van minder belang. Voorwaar een opmerkelijk studieresultaat. De samenvatting in deze boeken van zoveel diverse ervaringen van oorlogsslachtoffers is inderdaad een prestatie van formaat, gewaardeerde Soto-auteur Martin Bossenbroek. Is het resultaat van deze studie(s) buiten kijf de verheffing van de afgekeurde steen tot boegbeeld of was het misschien toch God die de Nederlandse joodse gemeenschap na een ongeëvenaarde beproeving boven deed drijven, om haar te verheffen tot de eersten onder hun gelijken? Dan zwijg ik verder stil. Zo het echter de samenstellers van deze bundels zijn die deze verheffing hebben bewerkstelligd, dan meen ik het recht te hebben mij daarover te verbazen. Zelf behoorde ik drie jaar geleden tot de mensen die deelnamen aan het eerste congres van de SOTO in Amsterdam. Ik vertegenwoordigde daar destijds een groepering die maende te behoren tot de entiteit der getroffenen, de oud-Indiëgangers, die in de jaren 1945-1950 door onze toenmalige wettige regering naar de kolonie Nederlands-Indië werden uitgezonden om een tegen het Nederlandse gezag aldaar uitgebroken rebellie te dempen. Een rebellie die een direct gevolg was van de pas beëindigde Tweede Wereldoorlog. Op instigatie van een zekere professor dr. Petra Groen werd mijn groep achter buiten de orde gesteld. De koloniale oorlog in Indië was, volgens deze geleerde dame geen echte oorlog geweest. Dus luidde het bevel: "Bello go home". En Bello kroop ontsteld in zijn kennel. Voor ons was geen plaats in de herberg. Wel kofte Bello nog even gekwetst naar zijn belagers: "Mag onze oorlog niet worden onderzocht? Zijn wij geen slachtoffers van de oorlog? Een oorlog ons opgedrongen na gedwongen tewerkstelling in Duitsland, Arbeidsdienst, onderduik, verzet en vaak gevangenschap en daarna een barbaarse guerilla-oorlog in Indië? Neen, pretendent, was het antwoord, jullie oorlog en de afschuwelijke na de Indië-oorlog in Patria, past niet in onze oorlog. Misschien

verdiene jullie lotgevallen een ander onderzoek, maar zeker niet in ons kader. Welnu, wij Indië-veteranen hadden ook eigenlijk niet anders verwacht. En wetende dat een ander onderzoek er nooit zal komen zeg ik: "Bedankt Prof. dr. Petra Groen". Wij zullen nijdig blijven blaffen vanuit onze kennel. Misschien, wie weet, zal nog eens een profeet opstaan, gehuld in de profetenmantel van een barmhartige Samaritaan, die ons bijlijzer boven zal laten drijven. De kleur van de Soto-toga heeft nog steeds niet de kleur van ons uniform. "De Meelstreep" is door ons Indië-veteranen nog steeds niet overschreden. Onze bevrijding moet nog altijd worden gerealiseerd.

Vele oorlogsgetroffenen koesterden bij de start van dit in regeringsopdracht uit te voeren Soto-onderzoek de nu ijdle gebleken hoop dat de Stichting Soto voor iedere oorlogsgetroffene gerechtigheid zou brengen in welke vorm dan ook. Welnu het resultaat is slechts een boek. Geen erkenning, rehabilitatie, pensioen, schadevergoeding, smartegeld, backpay, meer smartegeld of onderscheidingen, maar slechts een boek. Een boek behelzende de registratie van de opvang bij terugkeer uit barre oorden in het vaderland. Zij allen hadden gerechtigheid verwacht, niet alleen maar een boek, hoewel hun dit reeds aan het begin was gezegd.

Gerechtigheid zei ik? Eigenlijk had ik rechtvaardigheid moeten zeggen want daar is elke overheid tegenover haar onderdanen toe verplicht. Maar het werd slechts een boek, of liever 4 boeken, want er zullen er na deze twee nog twee volgen, boeken waarin slechts de landkaart van de opvang en de terugkeer en de verzorging daarna werden getekend. Het tekenen van kaarten kan echter nimmer misstanden uit het verleden herstellen. Nooit geleden leed verlichten. En juist dat hadden bij de aanvang van dit project in hun naïviteit de deelnemers aan dit onderzoek verwacht, niet besefend dat geen enkel boek dit ooit kan.

De registratie, het in kaart brengen van het proces van opvang en terugkeer is aardig gelukt. Summer, maar dat kon gezien de omvang van het gegeven ook nauwelijks anders. Er werd kennelijk met goede bedoelingen gewerkt, maar desondanks ging helaas veel mis. Het was

degenen die destijds met de opvang van de repatrianten belast waren ten eenemale onmogelijk aan alle verwachtingen te voldoen. Bovendien bleven zelfs in de opsomming van door de oorlog getroffen grote groepen verweesd achter. Ik noem in dit kader slechts de honderdduizenden onderduikers van de gedwongen tewerkstelling in Duitsland. De onderduikers van de vervolgd onderwille van ras, geloof en politieke overtuiging, alsmede getuinterden en gedeporteerden krijgen aandacht genoeg. De Indië-gangers, OVW-ers en dienstplichtigen noemde ik reeds, en niet vergeten mogen worden, maar helaas wel vergeten zijn, de groeperingen van helpers bij verzet, onderduik en joodse kinderen, de gastgezinnen van deze honderdduizenden onderduikers. Waar zijn die gebleven?

En er zijn nog wel een aantal niet gememoreerde vergeten groepen te noemen.

Waarom werd bij voorbeeld nimmer uitgezocht welke Duitslandgangers vrijwillig naar het land van de vijand gingen en wie gedwongen? Want ze waren er in vele soorten, deze Duitslandgangers, van regelrechte vrijwilligers tot echte dwangarbeiders gepakt bij drijfjachten en razzia's. Voor andere groeperingen oorlogsslachtoffers werd wel een onderzoek naar omstandigheden en voorgeschiedenis ingesteld, zoals uit "Mensenheugenis" blijkt. Waarom dan niet voor de slachtoffers van de Arbeidsinzet in de Heimat. Echt een ommissie van de eerste orde.

Maar laat ik eindigen, het is genoeg geweest. De beide boeken, gebaseerd op de reeds genoemde selectie van gegevens, geven een voorbeeld van de getroffen categorieën van oorlogsgetroffenen in grote lijnen. De waarde-oordelen betreffende deze oorlogsslachtoffers zijn terug te vinden in de toon waarop over hen in deze boeken wordt gesproken. Maar helaas is veel ons nog steeds niet aangezegd. Wie weet, hoop doet leven, komt dat in de beide nog te verwachten delen van het Soto-onderzoek. In mei verluiden de geruchten. Dus nog een paar maandjes wachten. Dan weten we misschien meer. Alles zal wel eeuwig een vrome wens blijven.

J. Zwaan

"Kempische militairen in de Oost"
 "Herinneringen aan Nederlands-Indië en Nieuw-Guinea", Samenstellers Kees Berens en Frans Huybregts. Prijs: € 14,-. Exclusief eventuele verzendkosten. Geïllustreerd. Formaat: 24 cm breed en 21 cm hoog. Gebonden. 120 pagina's. Met een fraaie omslag, voorstellende een Indisch landschap met Indonesische mensen werkzaam in een sawah. Verkrijgbaar bij het Streekmuseum "De acht zaligheden" te Eersel, of de secretaris/penningmeester van de Stichting oud-Indië-militairen te Eersel, Fried Cuijpers, Kerkstraat 17, 5521 JK Eersel, telefoon 0497-512905.

Een aantrekkelijk boek met veel foto's, onder anderen 121 fotootjes van de Kempische militairen in de Oost, de schepen waarmee ze naar Indië- of thuisvoeren en een aantal scènes uit het leven van deze soldaten in Indië en elders.

"Kempische militairen in de Oost" vertellen in een aantal persoonlijke verhalen over hun lotgevallen in de tropen, de reis heen of terug, de ontvangst in Nederland bij terugkeer in Patria, en dergelijke. In tegenstelling tot de meeste matenboeken over de diensttijd van de Nederlandse militairen in Indië wordt er in dit boek opmerkelijk weinig gevochten. De nadruk in dit werk ligt vooral op de hulp aan de Indonesische bevolking door verplegers, hospikken, etc. waardoor het geheel nogal zoetsappig overkomt. De meer algemene stukken ademen een soms wat al te politiek-correcte geest. De samenstellers zijn er kennelijk vanuit gegaan; laten we de wrede werkelijkheid zo veel mogelijk verblomen. De 'leuke' ervaringen van de Indië-veteranen voeren in dit boek de boventoon. Naast de 'leuke', de niet onaangename, ervaringen in het land onder de regenboog waren er echter meer, heel veel meer, nare ervaringen en die kant van het Nederlandse militaire optreden en beleven door de soldaten gedurende de jaren 1945-1950/1962 komt mijns inziens in dit geval onvoldoende naar voren in "Kempische militairen in de Oost". Maar overigens is het een niet slecht boek, soms zelfs aantrekkelijk zoals ik in de opening van deze recensie reeds stelde.

Zo wereldvreemd als de onthulling van het Eerselse 'vredes' monument, gekroond met de DDR-vredesduif, op

15 september 2001 was, zo aanvaardbaar is de inhoud van dit boek, echt een meevaller. Het is zelfs niet onaangenaam om er in te lezen en te kijken. Het boek werd op dezelfde datum als de onthulling van het monument in het gemeentehuis van Eersel aangeboden. De eerste ontvanger van het boek was de vertegenwoordiger van onze vroegere vijand, een Indonesische diplomaat, een nogal ongebruikelijke, en soms ergernis oproepende geste van de Eerselse vredesapostelen aan de Republiek Indonesië. Het doet echt wat vreemd aan een 'vredesmonument' te zien onthullen voor de gevallen militairen in een uitiem wrede guerilla-oorlog, en in het verzet tegen de Duitse bezetter, gedurende de Tweede Wereldoorlog 1940-1945, waarbij tevens de 7 gevallen uit de gemeente Eersel, inclusief de onder deze gemeente vallende kerkdorpen, de acht zaligheden, in Indië, werden herdacht en geëerd.

De onthulling van bovengenoemd 'vredesmonument' was op 25 augustus 2001 voorafgegaan door een tentoonstelling over onze politiek verloren oorlog in Nederlands-Indië, 1945-1962.

De verslaggeefster Maria van Haperen wijdde in het streekblad 'De Kempenaar' een artikel aan deze expositie, dat een nogal ironische en soms zelfs enigszins sarcastische geest ademde. Reeds op 1 februari besteedde mevrouw Van Haperen al een artikel aan het toen nog geplande monument, dit ter verkrijging van gelden voor dit evenement en de realisering van het nu gerealiseerde 'Vredesmonument' der acht zaligheden. Er is dus wel aandacht besteed aan dit monument der vliegende vredesduif in een achtmaal zalige omgeving. Het boek is gelukkig redelijk geslaagd. Het is een vrij kaleidoscopisch overzicht geworden over het leven in oorlogsomstandigheden van mensen in strijd en verzet. Voor de oud-militairen uit dit Kempische land een begerenswaardig bezit, lijkt mij. Op dus naar Eersel, een Brabantse dorp bijna in België, en dit boek gekocht. Shalom oud-strijders uit twee wrede maar zeker onvredevolle oorlogen.

J. Zwaan

"Uust Mè" door Jan Dekker

Uitgegeven in eigen beheer. Prijs € 22,36. 130 pagina's. Een paperback, gebonden, met een aantal foto's (adres waar het boek besteld kan worden: Jan Dekker, Noordweg 48, 4256 ED Costkapelle, betaling via Rabo-bank nr. 3240313).

Jan Dekker, laatstelijk sergeant IVG (Inlichtingen Veiligheids Groepen) een soort IVD (Inlichtingen Veiligheids Dienst te veld) belast met verhoor van gevangenen genomen peloppers en het inwinnen van militaire inlichtingen. Het is na onze repatriëring vooral deze IVG/IVD geweest waarover ons, Indië-veteranen, vijandige media-tijgers (journalisten e.d.) hun verdachtmakingen hebben uitgestort. De mannen van deze inlichtingen-groepen zouden systematisch gevangenen hebben gemarteld bij verhoren. Deze meestal onterechte generaliserende beschuldigingen (ik geef toe dat soms harde, in een aantal gevallen te harde methoden zijn gebruikt om informatie te verkrijgen) waren en zijn echter meestal onjuist of op zijn minst dubieus. Dit soort sterk generaliserende insinuaties hebben bij de oud-leden van deze inlichtingengroepen slechts zielenleed gekweekt. Het merendeel van de militairen, die deel hebben uitgemaakt van deze aanontbeerlijke inlichtingen-diensten heeft alleen maar zijn plicht gedaan, alle ver-

dachtmakingen en zwartmakerijen ten spijt. Op mijn beurt generaliserend durf ik te zeggen dat de zielen van de militairen, destijds ingedeeld bij de IVG/IVD, in meerderheid onbelast zijn. Dit moet mijns inziens ook maar eens worden gezegd. Er wordt al zo lang en zo frequent geinsinueerd dat deze militairen zich ernstig hebben misdragen in Indië, dat het vaak de grenzen van het betamelijke overschrijdt en geruisloos over gaat in regelrechte laster. Dit soort insinuaties zijn bijna ongelofelijk maar helaas waar. Even een persoonlijke noot. Wij waren gedurende onze militaire diensttijd in Indië tijdelijk collega's en voeren thuis op hetzelfde troepen-transportschip, de Kota Inten. De op bladzijde 121 geplaatste foto, de ter water bestelling (Zeebegravenis) van sobat Van der Stoep, heb ik meegemaakt. Ik heb de foto met een loep bekeken, maar kon mijn facie niet ontdekken. De afdruk in het boek was te onscherp.

Maar genoeg persoonlijks, terug naar "Uust Mè" (Zeeuws voor: stil maar). "Uust mè zeun", is overgezet in het Nederlands: "Stil maar mijn jongen", als troostwoord en geruststelling voor mensen die in paniek zijn geraakt of angstig zijn. Het boek "Uust Mè" is een verrassend boek, in telegramstijl geschreven. Rake korte stukjes, die een kwart eeuw van het leven dezer mede 7 december divisist, inclusief

zijn driejarig verblijf in de Gordel van Smaragd, in zijn geval in Oost-Java, beschrijven. Een echt waarheidsgetrouw beeld gevende van het soldatenleven op buitenposten, gevuld met patrouilles, wachtklopperijen, verliezen van sobats, etc. kortom het lief en leed, helaas meer leed dan liets van de Nederlandse soldaat te veld in Indië. Hulde Jan. Dekker vertelt ons tevens zijn levensgeschiedenis van voor zijn dienstplichtvervulling in de tropen bij de roemruchte 7-decemberdivisie, op een kleine Zeeuwse boerderij (Walcheren).

Deze levensgeschiedenis wordt ons op een onnavolgbare laconieke wijze uit de doeken gedaan. Het verhaal over zijn terugkeer in Patria, een verhaal vol verbittering en teleurstelling over de officiële ontvangst in het vaderland na drie jaar oorlogsdienst in de tropen op bevel van onze destijds wettige regeringen, is in feite het verhaal van alle repatrianten die uit Indië naar huis terugkeerden. Echt een boek om van te smullen. Veel zal hij lezing worden herbeleefd. Veel zal worden herkend door oud-Indiëgangers. De prijs lijkt gezien de omvang van het boek wat hoog, maar het is uniek, en uniciteit is in feite onbetaalbaar. Zeer aan te bevelen.

J. Zwaan

Het eerste monument in Amsterdam

Sloten-oud Osdorp heeft de primeur. Nu Groot-Amsterdam nog. Ook uit de stad Amsterdam zijn in het voormalige Nederlands-Indië, in de jaren 1945-1950/1962, vele militairen gesneuveld, omgekomen en gedood. Wij Indië-veteranen, wachten nog steeds op de gemeente van onze hoofdstad om in een monument herdacht en geëerd te worden.

Waar, Amsterdamse gemeenteraad, blijft uw waardering en medeleven voor en met de vele honderden gevallen in het voormalig Nederlands-Indië uit onze stad, gedurende de daar door onze destijds regering bevolen strijd in de jaren 1945-1950/1962? Het oude landelijke Sloten en Oud Osdorp gingen onze stad voor, de stad waar deze oude rustieke dorpen zijn bij gevoegd.

Zij gaven Groot-Amsterdam het goede voorbeeld. Goed voorbeeld doet volgen. Wie het kleine niet eert, is het grote niet ... weerd.

Het was 19 oktober 2001, 15.00 uur, dat in het Boerentuintje aan de Akerpolderstraat in het nog landelijke Sloten een charmant monument(je) voor de in Indië gevallen oud-strijders uit dit dorp en het aangrenzende, nu verstedelijkte, Oud Osdorp werd onthuld. Voor de eerste keer in onze tijd werden hiermee binnen onze hoofdstad de Indië-veteranen herdacht en geëerd.

Twee oud-strijders uit Nederlands-Indië voerden, zij het eenvoudig, het woord bij de plechtigheid. De woorden die zij spraken waren echt uit het hart gegrepen.

Het geheel was een typerend dorps-

gebeuren, intiem, verkwikkend en toch plechtig. Na afloop van de onthulling, door de initiatiefnemers van deze sympathieke gebeurtenis (hulde aan hen), vond in het symbolisch voor dit dorpsgebeuren in het met een koebeest getooide Slotense dorpsshuis een geanimeerde bijeenkomst met koffie en thee plus een koekje plaats. Na deze receptie stond ik nog even mijmerend stil bij het eenvoudige, nu met kransen geëerde monumentje. En opnieuw dacht ik, hoe opvolgenswaardig Groot-Amsterdam! Wij, oud-Indiëgangers, wachten nu op onze stedelijke overheid voor onze erkenning en waardering.

WAARVAN AKTE.

J. Zwaan

"Evert mee op reis"

Dat zou een titel voor dit verhaal kunnen zijn. Wij schrijven juni 1950. Het 432e Bataljon Infanterie is opgedeeld en de jongens zijn naar alle mogelijke onderdelen overgeplaatst. Toevallig kreeg schrijver dezes een 'moordjob' aan boord van de 'Thedens' en ook toevallig kwam hij zijn sobat Evert Hemminga tegen. Hij bleek met een gebroken pols rond te lopen. Met een voetbalwedstrijd opgelopen, liet hij weten. Nou was mijn slapie aan boord juist scheep gegaan naar Holland, dus was er een bed vrij in mijn hut. Dat bracht ons op het idee om eens te kijken of de autoriteiten zo ver te krijgen waren om een ticket voor een toerist uit te schrijven. Laat dat nou dan toch ook nog lukken! Zo vertrok dan op 13 juni 1950 de KPM-er Johan Thedens met twee jongens van de C. Compagnie richting de Java-zee naar de rede van Semarang om te beginnen en dan verder naar Soerabaya, een mooie ruime stad met zijn haven en marinewerf. Samen zijn we de stad in geweest, passagieren heel dat. Ik had daar een dorpsgenoot bij de mariniers en zodoende hadden we een doel om op af te gaan, maar de knakker had net veertien dagen

streng arrest en we werden niet toegelaten en hebben de stad verkend. Die Miedema toch. Hij had al met de 'Kota Inten' onderweg naar huis kunnen zijn. Wij hebben ons goed geamuseerd. Een natje en een droogje vind je overal, hoewel onze geldmiddelen altijd zeer beperkt waren. Aan boord is dat iets eenvoudiger. Daar kun je 's avonds een 'splitje' bestellen en meerdere zelfs en aan het eind van de maand komt dan de rekening, wat dan wel eens een tegenvaller kan zijn. Je vergeet meestal wat je de vorige avond gebruikt hebt en we zitten dan 's avonds met het zeemansvolk bij elkaar en meestal de dokter en verpleegster. Met wat luciferstokjes kijken we wie er dan een randje aan zijn broek krijgt.

We gaan verder naar Makassar met een Compie van 433 B.I. aan boord en nog 40 man van 422 B.I. voor Menado. Makassar is de hoofdstad en havenstad van Celebes en heus wel aardig. Via Paré Paré, waar een aantal gepensioneerden werden meegenomen, op naar Menado. Wij zijn samen nog even door het plaatsje gewandeld en hadden nogal bekijks. Er zullen hier niet vaak "Belanda's" door de kam-

pong lopen, denk ik. Eergisteren werd ik 21 jaar en daar hebben we een paar pipjes bier aan gewaagd. Natuurlijk leuk dat Evert er ook bij was. Uit Korea hoor je ook niet veel goeds. Toch gaat daar ook weer een Nederlands contingent naar toe, hoorden wij.

Op 3 juli zitten we in de Golf van Boni naar Paloppo, dan weer naar Makassar, Soerabaya, Bali, weer Makassar en dan naar 'huis', lees Tandjong Priek.

Daar zullen we dan de 21e aankomen en heeft Evert er bijna zes weken opzitten. We hebben Miedema in Soerabaya toch nog ontmoet. Hij zat alleen op een bureautje te niksen, maar had nu licht arrest. Wat een pechvogel. Wat zitten wij dan op rozen. Evert heeft de 25e afscheid genomen en mij een kist toegezegd voor de thuisreis. Toevallig heb ik met enige weemoed een paar weken geleden deze kist gesloopt, maar van de deksel het gedeelte bewaard waar mijn adres en legatnummer opgeschilderd is. Terugkijkend over een tijdvak van een halve eeuw, denken we: "waar blijft de tijd".

Ingezonden door Foppe Faber

Stichting Militair Depot

De S.M.D. (Stichting Militair Depot) organiseert sinds 1990 elk jaar samenwerking met de Stichting Feest- en Gedenkdagen Bussum en de gemeente Bussum de Gooise bevrijdingsmanifestaties 'Bussum Bridgehead', een meerdaags militair-historisch evenement rond de 5e mei. Deze manifestatie mag zich in een ruime belangstelling vanuit de bevolking verheugen en trek de laatste jaren ca. 12.000 enthousiaste bezoekers. In 2001 gooide de MKZ-crisis roet in het eten, maar voor 2002 staat het evenement weer op de agenda...

'Bussum Bridgehead' vindt al vele jaren een basis op het **Oefen-Rampsterrein Crailo**, onderdeel van de Kolonel Palmkazerne te Bussum. Op deze locatie wordt door onze stichting met medewerking van diverse groepen

een W.O. II verzamel-/opvangkamp georganiseerd voor geallieerde eenheden.

Voor dit evenement hadden in 2001 ca. 300 deelnemers ingeschreven met ca. 75 historische voertuigen; de deelnemers zijn allen gekleed in originele c.q. goed gelijkende replica kleding uit die periode. Tevens zijn alle uitrustingsstukken, zoals tenten en persoonlijke uitrusting origineel. Het geheel functioneert die dagen als een levend museum. De deelnemers komen voornamelijk uit Nederland en Engeland, zodat veel van de verstrekte informatie in het Engels is geschreven. Dit jaar wordt minimaal hetzelfde aantal deelnemers verwacht.

In 2002 zijn de geplande data vrijdag 3 mei, zaterdag 4 mei en zondag 5 mei. Op vrijdag 3 mei zal weer de

traditionele bevrijdingstocht door de regio worden gehouden, terwijl het kamp op zondag 5 mei voor het publiek geopend zal zijn. Er is o.a. een compleet functionerend hoofdkwartier ingericht, er zijn demonstraties met verbindings-apparatuur en een werkende veldkeuken, trial-demonstraties met motorfietsen en exercitiedemonstraties.

Zowel 'oude' als 'jonge' veteranen met hun partner zijn van harte welkom op zaterdag 4 mei a.s. van 11.00 tot 17.00 uur. Op vertoef van de veteranenpas heeft men vrij toegang tot het kamp. Het kamp (O.R.T. 'Crailo') te Bussum is te bereiken via de A1, afslag Blaricum, daarna pijlen volgen met een embleem (rond embleem en voorzien van de afbeelding van een molen met een huisje).

Een merkwaardige patrouille!

"Met de Polderjongens in Indië"

De eerste actie in 1947 was net voorbij en wij moesten de stad Cheribon en de omgeving verder zuiveren. Dat hield in veel wacht lopen in de haven en de bruggen bewaken op de weg naar Tegal.

De dienst was zeer zwaar en eentonig, overdag ondraaglijk heet en 's nachts waren er wolven van muggen, waar je als het ware tegenaan kon leunen. Patrouilles in de omgeving van de stad, overdag als 's nachts, stonden ook op het menu.

Het was 's nachts nogal gevaarlijk voor ons, in een geheel nieuw en onbekend terrein te lopen, want overal konden we de resten van de gevluchte T.N.I. uit Cheribon tegen komen.

Na een binnengekomen radiobERICHT moesten wij 's avonds laat een kampong omsingelen, circa 20 km ver en dan nog eens 8 km van de hoofdweg. We werden met de vrachtwagens weggebracht en moesten dan nog in het pikkedonker die 8 km schuifelen. Er zouden ongeregelde bendes in die kampong zitten. 20 Man van ons moesten zich opstellen langs de weg en het kruispunt, de 3 andere groepen zouden dan vanaf de andere kant de kampong doorzoeken. Koos en ik zaten bij het kruispunt met de brenopstelling, de maan was inmiddels opgekomen waardoor er wat zicht ontstond. Door het stil zitten werden wij opgegeten door de muggen en de stilte werd alleen verbroken doordat een van de maten een mug probeerde dood te slaan.

Het was inmiddels drie uur in de nacht geworden, toen wij plotseling opgewonden stemmen hoorden in het huis vlak voor ons aan de overkant van de weg, ik keek mijn brenschutter aan en wenkte hem zich gereed te houden. Even later ging ook het licht aan en wij hoorden het bekende oppompen van de petroleum gaslampen. In de verlichte deuropening stond een man en een vrouw die snel naar buiten liepen en een vuur aanstaken, waarboven een ketel met water werd gehangen. Eerst dachten wij aan onraad, maar al snel bleek dat ze een ander doel hadden met hun haastige werk. Uit de duisternis van de kampong kwam nog een vrouw die direct het huis binnen ging.

Koos, een echte boerenzoon en ik gingen behoedzaam er op af om te zien wat er gaande was. Gebukt en toch met wat angst in de knieën, staken wij gewapend de weg over en kwamen bij de deuropening, het was nu al 3.30 uur geworden en de rest van de kampong was in diepe en stille slaap. Koos stapte de woning binnen en zag dat een jonge vrouw moest bevallen en dat dus alles in gereedheid werd gebracht. Hij zette zijn wapen tegen de kamerwand neer en begon in zijn reeds geleerde maleis opdrachten te geven aan de halfnaakte vrouwen, die snel alles gingen klaar zetten. Koos reageerde of hij meer bevellingen had meegemaakt en stelde de aanstaande moeder dan ook snel gerust. De inmiddels binnengekomen vroedvrouw reageerde heel vriende-

lijk en met een blik van goede verstandhouding bleek het een goed verloskundig team te worden.

Tijdens de eerder geserveerde thee bleek onze aanwezigheid en de jonge moeder helemaal niet te verontrusten, ondanks onze camouflagepakken en vuile gezichten. Ik stond met de schone lakens en de lamp aan de zijkant van het bed en nadat Koos nog wat bemoedigende woorden en een doek, gedrenkt in koel water, op haar voorhoofd had gelegd, was het de kries van de nieuwe wereldburger die alle gespannen gezichten in een brede glimlach deed veranderen. De vroedvrouw en Koos deden de afwikkeling snel en Koos gaf de pasgeboren zoon in haar armen en kuste haar spontaan op het voorhoofd, waarop de jonge moeder vroeg: "Hoe heet jij?" "Koos" was het antwoord! "Dan zal mijn zoon jouw naam dragen, Koos dus!" Nadat wij iedereen gelukkigwens hadden, gingen we weer naar onze post aan de overkant van de weg terug. Het was nu 6.30 uur in de morgen en moesten het hele verhaal aan de andere maten vertellen.

De verdere dag waren onze gedachten bij de beleving van die nacht en kunnen we alleen maar hopen dat Koos jr. nooit een strijd zal moeten voeren zoals die ons is opgedrongen. Verder was er niets in die kampong gevonden, doch wij waren een stuk levenservaring rijker. Dat staat niet in het patrouillerapport genoteerd.

D. Mennens, (uit mijn dagboek)

Keuring verlenging rijbewijs

De veteranen, die om welke reden dan ook, gekeurd moet worden voor de verlenging van de geldigheidsduur van het rijbewijs, kunnen dit evt. laten doen door contact te gaan opnemen met één van de hiernaast vermelde telefoonnummers van doktoren, die in de omgeving woont. De keuring kan verricht worden, doch er wordt wel verzocht eerst contact op te nemen en een afspraak te maken. Er wordt tegen een speciaal tarief gekeurd, echter wel op vertoon van de veteranenpas.

Op onderstaande telefoonnummers kan men bellen:

Alkmaar	072-56 10 800	Rotterdam	010-43 20 144
Almelo	0546-81 28 78	Swifterband	0321-12 13 14
Amsterdam	020-66 50 221	Utrecht	030-25 15 333
Apeldoorn	055-53 33 759	Weerselo	0541-66 13 23
Eibergen	0545-47 12 87	Weerselo	0541-66 10 04
Emmen	0591-62 40 00	Westervoort	026-31 13 300
Ermelo	034-15 51 568		
Gronings/Fries grensgebied	0544-65 90 15		
Maassluis	010-59 12 035		
Rotterdam	010-45 55 602		

Bovenstaande gegevens zijn overgenomen van het bestuur van Werkgroep Indië-veteranen Gendringen.

De Badui's (Een volksstam in Bantam die we niet hebben ontmoet)

Lag het aan het 432e Bataljon Infanterie gebied hoofdzakelijk in het Noordelijk deel van de Residentie Bantam, veel zuidelijker dan de denkbeeldige lijn Rankas Bitung - Pandeglang - Madja, kwamen we feitelijk niet.

Na de 'cease-fire' was het zuidelijke deel van Bantam toegewezen aan de TNI en D(arul) Islam) en waren wij gehouden om infiltraties van genoemde strijdgroepen en ook het bendewezen vanuit het dunbevolkte zuiden tegen te gaan.

Uit onbekendheid met die zuidelijke gelegen streken - een zgn. 'rustgebied' van onze tegenstanders - waren wij er bijv. niet van op de hoogte, dat er nog een eind voorbij Leuwidamar een geïsoleerde volksstam leefde, die nauwelijks contacten onderhield met de buitenwereld. In de "encyclopedie van Nederlands-Indië", anno 1934, lezen we over die Badui's het volgende: Een volksstam die als het ware nog een overblijfsel is uit de vóór-Islam-tijd. Deze mensen weten zo goed als

niets van de Islam. Ze bewonen de helling van de Palagaran, waar de bronnen van de Tji-Udjang zijn in Z.O.-Bantam (Afdeling Lebak). De dessa heet Kanékés. In hun uiterlijk voorkomen wijken ze niet veel af van de overige bewoners, terwijl hun zeden en gebruiken daarmee eveneens wel overeenkomst hebben.

Men neemt aan dat ze bij de invoering van de Islam in West-Java naar de destijds ondoordringbare binnenlanden zijn uitgeweken om hun (oud-Javaanse) heidendom trouw te kunnen blijven.

De betekenis (oorsprong) van het woord Batui is onzeker. Volgens sommigen komt het van Beduwi (Beduïen), de Arabische woestijn- en bergbewoners. Zij staan op een hoog zedelijk peil en leven sober en eenvoudig. Zij vereren de zielen van hun voorouders. Hun dorpschoude, die blijkbaar ook geestelijke hoofden zijn, heten Pu-un; de hoofd Pu-un is de Pu-un Girang. Hij woont aan de overkant bij de graven en is de tussenpersoon

bij de overledenen; anderen mogen daar niet wonen. De dessa Kanékés heeft drie bijdorpen. Binnen deze kring moeten en mogen slechts veertig gezinnen wonen. Het surplus moet verhuizen naar buiten; zij zijn de Orang Penamping (van tamping-grens) ten getale van 1300 - 1400. Daaromheen weer wonen de half-Badui's, die enigszins geïslamiseerd zijn.

De Badui's hebben, niettegenstaande zij geen Islamiëten zijn, ook de beestijdenis.

Einde citaat

Of de Badui's onder invloed van de huidige bevolkingsaanwas en voortgaande verstedelijking op Java zo geïsoleerd leven is mij niet bekend, maar voor 50 jaar en meer terug, o.a. toen wij nog in het Bantamse waren, (Oh, wat worden we al oud), was dat dus nog wel het geval...

"Vaandrig" (W.H. Pruis)

Een ergernis minder

Poncke Princen is dood

Slechts weinige Indië-veteranen, ex-sobats van Poncke, zullen om hem treuren. De bulk van de oud-Indiëgangers beschouwden hem als een matendoder, een laffe overloper en een verachtelijke deserteur, die zich bij de vijand heeft aangesloten en op zijn voormalige strijdmakkers is gaan schieten.

RTL 5 'Nieuws aan tafel', een TV-programma, vond het nodig in zijn uitzending van 22-02-2002 aandacht te besteden aan de, de dag daarvoor overleden deserteur, Poncke Princen. Anneke Groenteman beleed in voren genoemd TV-programma het met deze overloper altijd eens te zijn geweest. Vreemd! Echt Nederlands, een het leger bestrijdende, naar de vijand overgelopen oud-soldaat te vereren en op een papieren, of liever verbale, sokkel te plaatsen en tegelijk tienduizenden oud-strijders, die in opdracht van hun wettige regering hun plicht deden, op de mesthoop van de vaderlandse geschiedenis te gooien.

Daarvoor moet je echt in het land van Albert Hein en super De Baer zijn. Via mijn telefoon reageerden een aantal oud-Indiëgangers op Ponckes versterven. De meesten voelden zich kennelijk opgelucht. Sommigen waren verbitterd, kapot, over de commentaren op Ponckes verscheiden in kranten en verbale media.

Ene Bart Middelburg gaf commentaar op des Princen overlijden in mijn eigen krant, 'Het Parool' van 22-02-2002 op pagina drie(3). Deze journalist verborg zijn persoonlijke mening achter de eind jaren veertig gepubliceerde opvattingen betreffende diens ervaringen als militair in Indië en zijn terugkeer in Patria, van een zekere Ger Vader.

Tja, ook dit Parool-artikel, getiteld 'De kiemen voor daadwerkelijke desertie' ademt de geest van een hagiografie, de heiligverklaring van een deserteur. Dit is genoeg. We weten het weer.

Eén opbeller, een Indiëveteraan, verzuchtte: "Ik kan er echt niet meer te-

gen, al die laster, al die beledigingen. Politiek links denderende 'landgenoten' hebben ons tot een bende fascist en landverraders verklaard. In hun woordenboeken schijnen de woorden tolerantie, verdraagzaamheid en respect voor andersdenkenden niet voor te komen, met uitzondering voor allochtonen dan". Zelf wist ik tegen deze vertwijfelde klacht slechts te stellen: "Wanhoop niet, sobat. Tegenover die ene overloper, en eigen nestbevuiler, staan tienduizenden die hun plicht wel deden. Laat al die rode broeders en zusters en eigen land en volk verachtende lieden toch in hun eigen sop gaar koken. Laat de laatste jaren van je leven niet bederven door deze oud-Indiëgangers discriminerende, door hun eigen dwaze ideologie verblinde, intolerante, anti-Nederlandse vuilspuiters toch verrekken... De dood van Poncke Princen betekent voor ons, oud-Indië-gangers, in elk geval weer een ergernis minder.

J. Zwaan

Utrecht 't Gooi

Op 26 april 2002 is het 15 jaar geleden dat de V.O.M.I. afd. Utrecht 't Gooi werd opgericht.

Op 3 mei 2002 gaan wij dit heuglijke feit gezamenlijk met onze leden vieren.

Maar wij zijn natuurlijk niet de enige vereniging, sommige zijn ons daarin al voor gegaan en anderen zullen volgen.

Er is een goede reden om dit te vieren, want de V.O.M.I. is een vereniging die ergens voor staat: namelijk de belangenbehartiging van veteranen. En gezien het verleden was en is dit nog steeds hard nodig. Want uiteindelijk wil men ons in Den Haag maar zo snel mogelijk vergeten.

Maar men vergeet één ding, in ons voormalig Nederlands-Indië waren wij sobats van elkaar, volhoudend en volhardend.

En dat zijn wij ook nu, al zijn wij nu wat ouder, nog steeds.

Wij laten nog steeds geen loopje met ons nemen, en ik denk dan vooral aan de mensen die onze vereniging hebben opgericht.

Zij hebben uiteindelijk hun nek uitgestoken en hebben het lot van vele veteranen voorzien.

Velen hebben problemen gekregen toen zij terugkeerden uit de Oost, met bijv. het zoeken van een geschikte baan.

Velen zijn met de nek aangekeken en hebben dat niet verdiend, uiteindelijk werden zij immers gestuurd.

Velen zijn onderscheiden met het ere-teken voor Orde en Vrede, maar of zij er na ruim 50 jaren nog gelukkig mee zijn valt nog te bezien. Alhoewel men best trots mag zijn op de prestatie die daar door hen zijn geleverd.

Ook zijn er dan nog de mensen die geen jeugd hebben gekend, de Tweede Wereldoorlog was net achter de rug. En met het starten van een nieuwe toekomst kon men dus ook pas later beginnen.

Verscheidene mensen voelden zich dan ook buiten gesloten en gaven zich vervolgens op om deel te nemen aan de eerste Nederlandse V.N.-missie in Korea.

Maar de echte erkentelijkheid heeft men nooit gekregen.

Ja, de veteranenpas is gekomen, maar wat heb je er aan? Je zou hem kunnen gebruiken als een vrijvervoersbewijs in het openbaar vervoer, ook als je bijv. een uitvoering in een schouwburg wilt bezoeken.

Maar misschien keert het tij voor de jongere veteranen als die zich aansluiten bij onze vereniging, want daar moeten wij in de toekomst voor open staan, zodat de V.O.M.I. kan blijven voortbestaan.

En onze vereniging heeft in het verleden toch wel bewezen dat zij recht heeft op een nog lang voortbestaan. Ik denk hierbij aan onze jaarlijkse reünies, aan de Sociale Commissie, de 'Sobat', ons blad waar het wel en wee van onze verenigingen in staat. En nog veel meer wetenswaardigheden. Ook denk ik aan de oprichters van onze vereniging Utrecht 't Gooi. Geweldige kerels zijn het geweest, en nu nog, want sommigen maken nog steeds deel uit van het bestuur. Als voorzitter van deze club wil ik ze nog niet missen, want hun kennis van zaken en hun achtergrond zijn nog steeds van grote waarde voor onze vereniging en dat wil ik zo lang mogelijk zo houden.

Ook hebben wij nog een aantal leden waarop we zuinig zijn; dat zijn de mensen die altijd bereid zijn om aan hun zieke sobats een bezoek te brengen, of op een begrafenis of crematie met hun erepeloton aanwezig te zijn om hun ontvallen sobats met de erewacht de laatste eer te bewijzen. Allemaal geweldige mensen die dit doen, en bij al deze gelegenheden zie je de uitstraling van de V.O.M.I.-leden, die bereid zijn om dit te doen voor hun sobats. En de steun die zij geven aan de families wordt dan ook zeer op prijs gesteld.

Voorts hebben we ook vrouwen die hun mannen bijstaan als zij weer eens terug denken aan het verleden en weer eens van die moeilijke dagen hebben, en hun dan weer op de been helpen.

Dat is ook V.O.M.I.

En ik zie hopelijk velen van jullie op ons 15-jarig bestaan.

Varder veel goeds en gezondheid en tot ziens.

Gijs Elders,
Voorzitter Utrecht 't Gooi

Monument Mizumaki

In oktober afgelopen jaar zijn mijn vrouw en ik uitgenodigd door JES om een werkbezoek te brengen aan Japan. Dit bezoek hield o.a. in dat enkelen van ons, waaronder mijn persoon, lezingen zouden houden op diverse universiteiten over onze kampervaringen in voormalig Nederlands Indië. Naast de bezoeken aan de universiteiten werden we ook in de gelegenheid gesteld om het monument voor de Nederlandse oorlogsslachtoffers te Mizumaki te bezoeken.

Dit monument waarop 871 Nederlandse soldaten warden herdacht d.m.v. hun gegraveerde namen antwoorde mij zeer en daarom ben ik een project begonnen om deze namen van een gezicht te voorzien.

Dat betekent dat ik probeer zo veel mogelijk portretten te verzamelen, het liefst van voor de oorlog.

Deze verzameling zal dan worden aangeboden aan het museum nabij het monument zodat bezoekers kunnen zien wie deze mannen zijn geweest.

Uw adres kreeg ik van mijn zwager die mij niet kon zeggen wat uw Stichting inhoudt, maar dat het wel zinnig zou kunnen zijn u over mijn taak te informeren.

Verder kreeg ik van hem door de adressen van "Checkpoint en Onze Luchtmacht".

Deze redacties zal ik ook aanschrijven. Misschien bent u daar ook mee gelieerd of heeft er contact mee.

w.g. Teun Jan Heijstek
Vredeman de Vriesstraat 5
8921 BP Leeuwarden

Een werkstuk van een atheneum-leerling

De geschiedenis van Indonesië

De historie

In de oertijd, honderdduizenden jaren geleden, kon je vanaf het Aziatische continent naar het gebied, wat nu Indonesië heet, lopend gaan. De zeeën waren drooggevallen en dat zorgde voor de stromen volksverhuizers richting het eilandrijk. Meer dan 600.000 jaar geleden kwamen er al mensachtigen op Java voor. Na de laatste ijstijd begon de zeespiegel weer te stijgen waardoor grote stukken land onder water kwamen te staan en zo is Indonesië geworden zoals het nu is. Ondanks de zee trokken nog steeds groepen volksverhuizers uit de Zuid-Chinese provincie Yunnan door het Maleis schiereiland naar het zuiden, om zich op Sumatra, Kalimantan, Sulawesi en Java te vestigen. Deze volkeren zijn de voorouders van de huidige bewoners van Indonesië, maar ook de bewoners zelf waren actief in de handel en scheepvaart.

In de loop der tijd ontstonden er vorstentrijken die hun goddelijke karakter te danken hadden aan de uit India afkomstige geleerden die het Hindoeïsme en Boeddhisme introduceerden. Maar niet alleen, ook de vernieuwingen in de gezondheidszorg, sterrenkunde, navigatie, bouwkunde, de batiktechniek, enz., brachten ze met zich mee. Op het Dieng-plateau zijn nog steeds restanten van een Hindoeïstische tempelcomplex uit de 8e eeuw na Christus te vinden. In 570 na Christus was er al een Boeddhistische rijk op Zuid-Sumatra, later zouden nog verschillende Hindoe-Javaanse rijken elkaar opvolgen na de ineenstorting van het rijk van Mataram en Sriwijaya. Het rijk van Majapahit zorgde voor de 'Gouden Eeuw' (13e en 14e eeuw) van het Indonesische-Indiase tijdperk. Majapahit wist vrijwel de hele archipel onder haar invloed te brengen. Dit streven naar eenheid zou in de 29e eeuw een bron van inspiratie vormen voor de nationalistes.

V.O.C.

Aan het einde van de 15e eeuw zonden de Portugezen verschillende expedities naar Azië, om het Arabische monopolie van de handel in specerijen te doorbreken. De Portugezen wil-

den voortaan zelf zoveel mogelijk aan deze handel verdienen. Bovendien wilden de Portugezen de Aziatische bevolking bekeren tot het Christendom. De Hollanders werden als bevrijders verwelkomd, want de Portugezen waren hebzuchtig, roofden alles weg en traden gewelddadig op. Dat de Hollanders naar deze archipel gekomen waren met dezelfde bedoelingen en later net zo gewelddadig zouden optreden als de Portugezen zou de inheemse bevolking pas later ondervinden.

Op 2 april 1595 vertrokken de eerste Hollandse schepen, daarna volgden nog vele succesvolle tochten. In 1602 sloten een aantal Hollandse rederijen zich omeentegen de Engels/Portugese concurrentie: de V.O.C. (Verenigde Oost-Indische Compagnie). Rond 1780 was de V.O.C. er in geslaagd om heel Java onder controle te krijgen. De belastingen die de Hollanders aan de onderworpen gebieden oplegden, werden door de vorsten geïnd. Op deze manier kwam de bevolking niet in direct contact met de blanken. Corruptie en verschillende oorlogen droegen er toe bij dat de V.O.C. geen winst meer maakte en verlies leed. In 1796 nam de regering de schulden van de V.O.C. over en Indië werd een Nederlandse kolonie. In 1810 werd het bestuur tijdelijk door de Engelsen overgenomen (Nederland was bezet door Napoleon). Na 1816 zetten de Hollanders het bewind weer voort. De Hollanders stuitten op heel wat verzet en er werd een langdurige strijd uitgevochten met veel geweld dat in 1914 leidde tot overgave van de Indonesische verzetsstrijders. De Hollanders hadden nu totale heerschappij over 'Nederlands-Indië'.

PKI & PNI

In 1920 werd de PKI (Partai Komunis Indonesia) opgericht. In 1927 gevolgd door de PNI (Partai Nasional Indonesia), met het verzet tegen het kolonialisme. Soekarno richtte de PNI op. Hij kwam uit de nationalistische stroming, die een gevolg was van het falen van de opstand op West-Java van de revolutionaire beweging. Deze stroming was niet gebaseerd op een religieuze of socialistische grondslag.

Bij deze revolutionaire beweging had de PKI de vinger in de pap, communisten die na de mislukte opstand op West-Java overschaduwd werden door de nationalistes (PNI), die iedere vorm van contact met de koloniale overheersers van de hand wezen. Het plan om Indonesië binnen 10 dagen een beperkte vorm van onafhankelijkheid te geven, werd door de volksraad afgewezen. De gematigde Indonesiër die tot dan toe met de koloniale heersers hadden willen samenwerken, verloren hun standpunt en de Hollanders verloren hierdoor alle steun die ze nog onder de Indonesische leiders hadden. Hierdoor was het laatste beetje hoop van de Hollanders weggenomen.

Japanse bezetting

Maart 1942, de Japanse troepen werden als bevrijders door de Indonesiërs ontvangen. Spoedig bleek dat Indonesië Japan in de Tweede Wereldoorlog te vriend moest houden en grote hoeveelheden rijst en aardolie gingen richting Japan. Duizenden Indonesiërs, Nederlanders en Indo-Europeanen werden gedwongen te werk gesteld aan de Birma spoorweg. Hierbij hebben velen het leven gelaten.

Begin 1945 hadden de Japanners wel door dat ze Indonesië prijs moesten geven. Ze besloten het land over te dragen aan Soekarno, de nationalistische leider van wie ze veel medewerking hadden ondervonden. De plechtigheid was gepland op 24 augustus 1945, maar deze werd afgelast omdat Japan negen dagen eerder buiten gevecht werd gesteld door de verrassende aanval van de twee atoombommen, één op Hiroshima en één op Nagasaki.

Na de capitulatie van Japan zijn Gurka- en Engelse militairen naar Nederlands Oost-Indië gegaan ter beveiliging van bevolking en geïnterneerden. Deze laatste zijn mensen die in een kamp opgesloten waren. Deze kampen werden aangevallen door Indonesische ongeordende bendes. Dit waren mensen die een afkeer hadden aan al diegenen die Nederlander waren of met Nederland samen waren.

Onafhankelijkheid Indonesië

Op 17 augustus 1945 riepen Soekarno en Hatta de 'Republiek Indonesia' uit. In feite beheerste zij slechts een klein gebied rond Yogyakarta, al konden ze tussen de capitulatie van Japan en de terugkeer van de Nederlanders hun gebied uitbreiden.

Op 6 maart 1946 zijn de eerste Nederlandse militairen in Indonesië aan land gestapt ter vervanging van de Gurka's en Engelse militairen. Hierna zijn tot half oktober 1949 totaal 125.000 dienstplichtige militairen naar Indonesië uitgezonden om de Orde en Vrede te herstellen.

In april 1946 werden op de Hoge Veluwe onderhandelingen gevoerd die niet tot resultaten leidden (de Nederlanders wilden Soekarno niet als woordvoerder van geheel Indonesië erkennen). Toen werd het accoord van Linggadjati gesloten. De uitvoering van dit accoord leidde tot grote moeilijkheden, omdat Indonesië geen gezag bleek te hebben over haar eigen leger. Daarop grepen de Nederlandse troepen in.

De veiligheidsraad dwong Nederland te stoppen. Er werd weer gepraat en men besloot tot een federale regering in Indonesië. Toen de Republiek zich hier niet aan stoorde kwam Nederland met een eerste en later een tweede politionele actie. Uiteindelijk werd op 27 december 1949 de soevereiniteit overgedragen aan de Verenigde Staten van Indonesië. De Nederlandse militairen trokken zich terug naar de grote steden, in afwachting van inscheping naar Nederland. De laatste militairen die de terugreis aanvaardden, was in de tweede helft van 1951 (juni - juli).

Politionele acties van Nederland

Poncke Princen ging als soldaat naar Nederlands-Indië en daar deserteerde hij en vocht mee aan de zijde van de Indonesiërs. Volgens de Indië-veteranen is Poncke Princen iemand die zijn eigen kameraden heeft vermoord. Volgens Poncke Princen is dat niet zo en is hij het er over eens dat hij dapper geweest is en er goed aan heeft gedaan om niet de Indonesiërs te willen vermoorden.

12 Januari 1995 zei Minister Prank van Ontwikkelingssamenwerking in een interview, dat de Nederlandse Politionele acties na het uitroepen van de onafhankelijkheid door Indonesië, in 1945 'verkeerd' waren.

Die acties waren voor hem 'een eufemisme voor een koloniale oorlog'. Minister Prank legde de verantwoordelijkheid bij de regering en parlement in de periode 1945 - 1949. De ruim 6000 Nederlandse soldaten zijn voor niets gesneuveld. "Het is een pijnlijke constatering, maar je kunt niet zwijgen", aldus Minister Prank. Premier Kok (P.v.d.A.) en een kamermeerderheid van CDA, D66 en VVD voelen weinig voor een schuldbekentenis ten aanzien van de Nederlandse politionele acties in Indonesië tussen 1945 en 1949.

Irian Jaya

Irian Jaya (Nieuw-Guinea) ligt Oostelijk in de Archipel. De inheemse bevolking zijn de Papua's. De Nederlanders hadden nooit veel belangstelling voor Nieuw-Guinea getoond. Toch wilde men, na de onafhankelijkheid van Indonesië, de Nederlandse vlag laten wapperen. Soekarno zag dit als het dwarszitten van de jonge Republiek. Soekarno wilde een vrij Indonesië van Sabang tot Merauke.

Hoewel Nieuw-Guinea in 1949 buiten de overdracht was gehouden, omdat de Nederlandse regering hiertin een vluchtheuvel en een werkterrein zag voor de Indische Nederlanders die zich in Indonesië niet zouden kunnen handhaven, gaf Nederland op 1 mei

1963 die soevereiniteit over aan de Indonesische staat. Voor 1969 moest Nederland de Papua's de gelegenheid geven over hun eigen lot te beschikken. Volgens de Indonesische parlement waren de meeste Papua's in 1969 nog te primitief om te kunnen beslissen of ze wel of niet bij Indonesië wilden aansluiten. De beslissing werd overgelaten aan meer dan 1.000 vertegenwoordigers van het volk.

Zij kozen toen voor permanente aansluiting bij Indonesië. Dit was ook echt niet verwonderlijk, want daaraan vooraf ging een grote intimidatiecampagne van Indonesië.

Er is nu al gewapend verzet tegen de Indonesische regering, die hen overheerst sinds het midden van de jaren zestig. OPM is de organisatie voor vrij Papua. Er worden nog wel regelmatig berichten ontvangen van de Organisasi Papua Merdeka. Er zal niet snel een einde aan de strijd komen, gezien de onmacht van de beide partijen. Papua's worden steeds meer een minderheid in eigen land en worden nog steeds door de Indonesiërs als minderen gezien.

In 1998 ingeleverd op school en beoordeeld met het cijfer 8,5.

Ingezonden door R. Grit

Herdenking

Stichting Indië-monument Tilburg.

Op 25 mei (Sterfdag van Generaal Spoor) zal in Tilburg de jaarlijkse herdenking gehouden worden voor de 60 omgekomen Tilburgse militairen.

Deze dag wordt geopend met een herdenkingsdienst

in de Sacramentskerk aan de Ringbaan oost in

Tilburg. Na intrede van de vaandels zal om ca.

11.00 uur de herdenking aanvangen. (kerk open vanaf

10.30 uur). Na afloop van de dienst om ca. 12.00 uur

gaan wij gezamenlijk naar het monument waar om

ca. 12.30 uur de kranslegging etc. zal plaatsvinden.

Sacramentskerk is met openbaar vervoer makkelijk

bereikbaar vanaf station. loopafstand ± 15 minuten.

of met de bus, lijn 42, halte Sacramentskerk.

G.A.J. de Vet

Vereniging Oud-Militairen Indië- en Nw.-Guineagangers

Sociale Commissie Jaarverslag over 2001

Onze Sociaal Commissarissen hebben in dit jaar bijna 1500 ondersteuningszaken in behandeling gehad. Niet in alle gevallen bleek hier een positief resultaat te behalen.

Ter vergelijking: in 2000 zijn er 1900 zaken behandeld.

Mutaties binnen de Sociale Commissie in het jaar 2001

J. Hoevelaken neemt waar als soc. Comm. Van VOMI Veluwe. M. de Boer helpt B. Habich van VOMI Drenthe. D. Mennens werd soc. Comm. van VOMI Zuid-Holland Zuid. P.J.M. Looyen is wvd. Soc. Comm. voor VOMI Nrd.-Brabant West.

Terwijl J.B. Maliepaard de vergaderingen bezoekt.

De bezetting van de Sociale Commissie op 31/12-2001:
Sociale Commissie 17 man,
Fonds Sociale Zorg 3 man/vrouw
Sociale Contact medewerkers 22 man/vrouw,
Vacature: een secretaris/notulist voor de Sociale Commissie.

Specificatie van de werkzaamheden

Ideële belangen (172 gevallen)

Koninklijke onderscheidingen: drie leden werden benoemd tot Ridder in de Orde van Oranje Nassau en acht tot lid in diezelfde Orde.
Eretekens voor Orde en Vrede: vijf maal aangevraagd, vier maal toegewezen.
Draaginsigne voor Gewonden: negentien maal uitgereikt
Erekrans voor Oorlogsvrijwilligers: Wij kregen ruim 100 aanvragen binnen. Totaal aantal thans ruim 1950. Ten langere leste blijkt de Regering van zins deze Eretekens beschikbaar te stellen. Ons aandringen in deze zaak heeft dus toch resultaat gehad.
Nieuw-Guinea Herinneringskruis: werd aan twee leden toegekend.
Divisiespeld eerste Divisie 7 December: werd aan twee leden uitgereikt.
Kransen werden op 7 september gelegd op onze Erebegraafplaatsen in Indonesië en op 15 augustus bij het Indië-monument in Den Haag. Evenzo bij diverse andere Indië-monumenten.

Pensioenen en uitkeringen (14 gevallen)

Voor twee oud-dienstmakkers hebben wij mee mogen helpen een Militaire Invaliditeits Pensioen te regelen. Voor twee anderen werd het MIP geweigerd. Het schrijnende geval (zie verslag 1999) over de terugbetaling van een MIP-uitkering is nog steeds niet in redelijkheid opgelost. De tweede dergelijke zaak evenmin.

Er zijn toch nog enkele aanvragen doorgegeven voor de Erkenningssuitkering van f 1.000,-. Hopelijk heeft niemand verder deze boot gemist. Het project VUIT kan nu wel als afgesloten worden beschouwd.

Materiële belangen (614 gevallen)

Wij hebben 18 leden kunnen helpen met contributie-bijstand.
Bij 222 bezoeken aan zieken thuis, in het zieken- of bejaardenhuis, hebben wij een fruitbakje, bloemstukje o.i.d. mogen overhandigen.
Bij 124 uitvaarten konden wij aanwezig zijn met een gratiak: bij 250 overlijdensgevallen kregen wij te laat bericht en moest worden volstaan met een condoleantiekart.

Immateriële belangen (531 gevallen)

Wij hebben 12 maal een Staat van Dienst aangevraagd bij het BRIOF. Wij hebben diverse malen informatie gevraagd voor- en geholpen bij het opstellen van verzoeken, bezwaarschriften etc. Voor weduwen van onze sobats werd door drie Regionale VOMI's een aparte bijeenkomst georganiseerd, waarbij in totaal rond de 200 dames aanwezig waren.
In totaal zijn er ruim 500 bezoeken afgelegd.
Twee leden mochten wij doorverwijzen naar het Centrum '45 voor een intake-gesprek. Meerdere malen mochten wij helpen bij het aanvragen van een Veteranenpas.

Tenslotte

Nog steeds blijken vele sobats vaak pijnlijk getroffen door de steeds terugkerende negatieve berichten en opmerkingen over Indië-veteranen.

Dankbetuigingen...

De heer Jan Willem de Leeuw, kolonel der Limburgse Jagers b.d. te Roermond, voor zijn niet-aflatende hulp bij het speurwerk naar vermisten en voor zijn waardevolle adviezen.
Ook betuigen wij onze dank aan de navolgende instanties voor de betoonde hulp en aandacht:

- Algemene Federatie Militair Personeel te Amersfoort.
- De Nationale ombudsman te 's-Gravenhage.
- Het Centrum '45 te Oegstgeest.
- I.C.O.D.O. te Utrecht.
- G.G. & G.D. in diverse plaatsen.
- Stichting Administratie Indonesische Pensioenen te Heerlen.
- Fonds 1815 te Amsterdam.
- Stichting Fondsenwerving Militaire Oorlogs- en dienstslachtoffers te Tilburg.
- Stichting Joods Maatschappelijk Werk in diverse plaatsen.
- De Oorlogsgravenstichting te 's-Gravenhage.
- R.I.A.G.G.'s in diverse plaatsen.
- Sociale Zaken WVG in diverse plaatsen.

- Het K.T.O.M. 'Bronbeek' te Arnhem,
- De medewerkers van de AWBZ in diverse gemeenten,
- De Uitkerings Raad te Leiden,
- U.S.Z.O. Juridische Dienst in diverse plaatsen,
- U.S.Z.O. Pensioen Berekening te Heerlen,
- Wetswinkels in diverse plaatsen,
- Ministerie van Binnenlandse Zaken te 's-Gravenhage,
- Ministerie van Buitenlandse Zaken te 's-Gravenhage,
- Ministerie van Justitie te 's-Gravenhage,
- Defensie: Buitenlandse Betrekkingen te 's-Gravenhage,
- Bureau Onderscheidingen te 's-Gravenhage,
- Commissie Geneeskundig Onderzoek te 's-Gravenhage,
- Centraal Archief Depot te Rijswijk (Z.H.),
- Centraal Medisch Archief te Leiden,
- Admiraliteit te 's-Gravenhage,
- Generale Staf te 's-Gravenhage,
- Adjutant Generaal te 's-Gravenhage,
- Directoraat Personeel Koninklijke Marine te Den Haag,
- Sectie Militaire Geschiedenis te 's-Gravenhage,
- B.R.I.O.P. te Kerkrade,
- Project VUIT te Heerlen,
- Nederlandse Ambassade in Australië te Canberra,
- Indonesië te Jakarta,
- Vietnam te Seoel,
- Verenigd Koninkrijk te Londen,
- Verenigde Staten te Washington.

- Ambassades van Canada te 's-Gravenhage,
- Indonesië te 's-Gravenhage,
- Verenigd Koninkrijk te 's-Gravenhage,
- Verenigde Staten te 's-Gravenhage.

Verder moeten wij zeker vermelden dat mev. Joyce Stramrood en dhr. J.C. Verstraten met postzegels etc. een bedrag van f 1.145,- voor het Sociaal Fonds hebben binnengebracht. En de grote inzet van de beheerders van het Sociaal Fonds, Leen van Eijk en Tjibbe Gaastra, dient evenzo vermeld: hun zorg voor de VOMI-toko en hun propaganda en ledenwerving tijdens vele bijeenkomsten door het gehele land mogen ons allen een voorbeeld zijn. Hoewel een persoonlijk bedankje voor alle sociale medewerkers zeker op zijn plaats zou zijn, zien we daar van af: zijzelf beschouwen hun werk namelijk gewoon als hun plicht. Wel mag vermeld worden dat hun plichtsvulling een prestatie is, waarop wij met z'n allen best trots mogen zijn. Zeker gezien de toenemende ouderdom is het betoonde doorzettingsvermogen en enthousiasme indrukwekkend!

Wij hopen ook in het jaar 2002-2003 allen die aan onze zorg zijn toevertrouwd van dienst te kunnen blijven, op dezelfde wijze waarop wij in deze voorbije 16 jaren al meer dan 9.000 maal een helpende hand mochten bieden.

's-Gravenhage, 28-02-2002
Namens alle medewerkers,
C. Bridié en J.N. Blom

Uitreiking Draaginsigne Gewonden

Op een zeer druk bezochte bijeenkomst van Indië-veteranen uit de gemeente Eersel reikte burgemeester mevrouw H.P.G.M. Houben-Sipman aan twee veteranen de Gewonden Draaginsigne uit. In welgekozen woorden ging ze daarbij uitvoerig in op de tijd in het voormalig Nederlands-Indië, en speciaal op de belevenissen van de sobats Lepelaars en Kox.

Jannes Lepelaars meldde zich direct na de bevrijding van het Zuiden van Nederland aan als Oorlogsvrijwilliger. In oktober 1945 vertrok hij naar de Oost. Na een verblijf van enkele maanden op Malakka nam hij deel aan de zuiverings-acties. Hij werd daarbij tweemaal gewond.

Wim Kox was dienstplichtig en moest bijna dagelijks mee op patrouille. Bij één van die patrouilles werd hij levensgevaarlijk gewond. De burgemeester prees het werk van de veteranen-organisaties die opkomen voor de belangen van de veteranen. Veel waardering had ze voor het bestuur van de Eerselse veteranenstichting, die in een zeer korte tijd zoveel tot stand heeft gebracht, namelijk de oprichting van een monument

voor de gesneuvelden en het uitgeven van een herinneringsboek. Na het opspelden van de Draaginsigne voor gewonden werd gezamenlijk het Wilhelmus gezongen. Nadien volgde nog een gezellig samenzijn.

Fried Cuijpers

Verenigingsnieuws

Canada

Secr. G. Lodder
303-72 Woodlawn Rd.
E. Guelph, Ont.
N1H 1G7 Canada
Tel. 519-821-8395
Fax 519-821-5754

Het bestuur van VOMI Canada heeft het in de afgelopen maanden erg druk gehad. Dan Walinga moest om gezondheidsredenen stoppen met zijn werkzaamheden voor VOMI Canada. Hij deed zeer veel werk voor VOMI Canada en dus moest de andere zich eerst inwerken.

Het secretariaat is dus nu overgenomen door G. Lodder en de penningmeester is nu Piet Vlietman.

We zijn nu door de moeilijkheden heen en hopen nu weer op de goede weg door te mogen gaan. Gedurende de wintermaanden is er in de districten niet zoveel activiteiten geweest. Alleen in Calgary komen de sobats om de andere maand bij elkaar voor een etentje. Na de maaltijd is er dan altijd de gelegenheid om de zakelijke kant af te werken. Een goed voorbeeld voor alle andere districten. Mevr. C. Bakker-Paulissen is bij het bestuursbesluit per 13 maart 2002 benoemd tot erelid. We hopen haar nog lang in ons midden te hebben.

We hopen op 10 juli 2002 onze jaarlijkse picknick te houden in Rockwood, Ontario. Tot nog toe hebben we altijd mooi weer gehad en een goede opkomst.

De Oost-West splitsing is niet voltooid. Er zijn veel sobats die er, om verschillende redenen, niet voor voelen. Het bestuur vindt dat elk lid voor zich zelf die beslissing moet nemen.

G. Lodder

Drenthe / Groningen

Secr. J. Plat
Sassenbergen 71
9531 GW Borger
Tel. 0599-235666
E-mail: jplat476@freefer.nl

Ook onze jaarvergadering behoort weer tot het verleden. We hopen dat we iedereen die deze dag heeft bijgewoond, een gezellige dag hebben kunnen bezorgen. Het bestuur staat weer in een volledige samenstelling op de rails en om met de voorzitter van VOMI-Nederland, een marine-man, te spreken: "Het wordt nu weer met volle kracht voort!".

De bijeenkomsten voor dit seizoen zitten er weliswaar weer op, maar er blijft bestuurlijk nog volop te doen. De Veteranendagen moeten weer worden voorbereid en de bestuurders van de afdelingen moeten de bijeenkomsten voor het nieuwe seizoen weer gaan invullen. We lopen de nog komende activiteiten even langs. We komen dan allereerst bij 4 mei. De dag van de herdenkingen. Belangrijk om dit te blijven doen. Wij herdenken dan hen die voor de bevrijding van ons land hun leven hebben gegeven. Ook de dag dat er bij veel van onze eigen gerealiseerde monumenten onze eigen gevallen vrienden worden herdacht. We verwijzen graag naar de kazernes in Assen, waar speciaal onze eigen dienstmakkers worden herdacht. Ook de VOMI zal daar weer officieel vertegenwoordigd zijn. Vervolgens komt dan 5 mei en dan denken we aan Wageningen. Ook onze vereniging zal daar weer met een delegatie aanwezig zijn om mee te lopen in het grootste Veteranen defilé. Deelnemers van ons, een bijzondere dag toegewenst.

Afdeling Hoogeveen

Nog één bijeenkomst op 4 april in de 'Mauritshof', maar bij het verschijnen van dit nummer, waarschijnlijk mosterd na de maaltijd.

Afdeling Z.O. Drenthe

Ook hier komt men nog bijeen in restaurant 'Cornells' in Dalen, maar we denken dat ook hiervan hetzelfde gezegd kan worden als bij Hoogeveen. Wel is men vanuit Dalen nog weer bezig om een busreis te organiseren. Hetzelfde doet men ook nog weer vanuit de afdeling Assen. Let op de informatie die deze afdelingen hierover nog zullen doen uitgaan. Dan moeten we nog even langs Groningen.

U weet dat men daar al enkele jaren bezig is om een monument voor onze gevallen vrienden uit de provincie Groningen te realiseren. Wel nu, de laatste berichten van het Veteranen Overlegorgaan vanuit Groningen zijn nu zo ver, dat binnenkort de onthulling op de begraafplaats 'Selwerderhof' in Groningen op 10 juni 2002 zal plaats vinden. Het wordt echt iets apart. Nieuwsgierig? Vergeet dan niet die dag daar aanwezig te zijn. Verdere aankondigingen zullen nog wel volgen. Prachtig, dat ook Groningen nu een eigen monument heeft, waar men zo nu en dan een ogenblik kan vertoeven en waar denkelijk straks jaarlijks ook een officiële herdenkingsplechtigheid gehouden zal worden.

Nog wel een minpuntje. De begroting is nog niet helemaal sluitend. En dat komt een beetje op het conto van ons Indië-veteranen. Wij hebben ons persoonlijk niet voldoende ingespannen om daar iets aan bij te dragen. De goeden niet te na gesproken! Men heeft op de valreep besloten om te komen tot invoering van een adoptieplan. Wat houdt dat in. Het monument, enig in zijn soort in Europa, komt te liggen op het 'Selwerderhof' in de stad Groningen. Ieder achtergeblevene wordt daar met naam, geboorte- en sterfdatum herdacht. In totaal gaat het dan bijna om 4.000 letters. Elke letter kan voor 12 Euro worden geadopteerd. U kunt één of meerdere letters adopteren of zelfs een hele naam voor 100 Euro. Ook kunt u gewoon een adoptie-

bedrag storten om de geblevene tot in lengte van dagen te herdenken. U kunt uw bijdrage storten op giro 7143678 t.n.v. de Stichting Indië Monument Groningen.

Wij hebben inmiddels meer dan 50 jaar langer van het leven kunnen genieten dan onze maat, 'onze makker', die gebleven is. Zouden wij voor ieder langer-leef-jaar geen 50 Eurocent per jaar over hebben?

J. Plat

Flevoland

Secr. Oevergriend 13
1356 EA Almere
Tel. 036-5318672

't Is vreemd om na al die tijd (bijna 2 jaar) weer achter het 'schrijfgel' te zitten, om de bijdrage voor 'Sobat' te componeren. Ondergetekende is in die periode aan beide benen geleewiekt (kortwieken hersteld weer), dat wil zeggen; korte stomp op het trottoir, lange stomp in de goot en hallen maar! In figuurlijke zin is dat steeds gebeurd. Mede en vooral dankzij de inzet en steun van Piet en Diny van den Berg, kon in regelmatig overleg, VOMI 'Flevoland' op het bekende niveau door dracien. Helans konden voor die periode bepaalde geplande activiteiten geen doorgang vinden. Wij willen die alsnog realiseren. De 'Grote Manitou' heeft ook in dit tijdsbestek geen verstek laten gaan en een aantal van onze sobats op appél geroepen voor hun 'Laatste Patrouille'. Op de bijeenkomsten werd afscheid genomen van onze ontvallen sobats met een Stil Saluut! In overleg met de leiding van 'Kolkzicht' zijn de volgende data voor 2002 vastgelegd, t.w. 12 januari - 09 maart - 20 april en 15 juni. Gezien de beleidswijzigingen bij 'Kolkzicht' wordt u voor de andere data later geïnformeerd.

12 januari jl. was ons 'Begin-Offensief', ± 11.00 uur mocht de voorzitter, na de diverse plichtplegingen, het startsein geven. Hans Schaap had zich ondertussen van zijn muzikale taak gekweten, zodat wij aansluitend ons in het 'feestgedruis' konden starten. Zoals gewoonlijk werden alle hindernissen op deze feestelijke stormbaan met het bekende elan en enthousiasme genomen. Het was af

en toe wel piepen en steunen, maar wat wil je op die leeftijd! Slechts met de grootste moeite kon men zich losrukken van dit intens gebeuren, om deel te nemen aan de Indische-rijsttafel. Na eenmaal de smak te pakken te hebben was er geen houden meer aan. Velen gingen nogmaals losrageren, er was volop. Nadat men letwat was bijgekomen van dit culinair geweld, werd, ondersteund door Hans met zijn muziek, de strijd met de 'stormbaan' weer opgenomen en door allen volbracht. Velen gingen dan ook met mooie prijzen en ... een volle buik naar huis. Om ± 18.00 uur mocht de voorzitter afsluiten met de dank aan allen voor de aanwezigheid, inzet en enthousiasme, allen wel thuis. Wij mogen weer terugzien op een geslaagde bijeenkomst.

Oproep

Er zijn nog een dertigtal sobats waar de contributie nog in de 'knip' zit, wilt u die s.v.p. losweken en overmaken? Wij moeten de afdracht aan VOMI Nederland realiseren. Een Indische rijsttafel in Dronten is te realiseren, de catering is rond, afspraken over het tijdstip moeten nog gemaakt worden. Het zal uiteraard op een zaterdag plaats vinden. Mocht u willen deelnemen, laat het s.v.p. even weten, tel. 036-5318672 of 06-51185814. Natuurlijk tegen een VOMI-vriendelijke prijs. U wordt nader geïnformeerd.

In principe hebben wij op 20 april in tangsi 'Kolkzicht' wederom een optreden van de 'Playbackshow' van het 'Trefpunt' succes verzekerd, helaas kon vorig jaar, t.v.m. een sterfgeval, het optreden niet plaats vinden. Er staan nog meer activiteiten op het programma, u hoort nog, gewoon doorgaan. Selamat Jalan!

Frits Frantzen

Friesland

Secr. Drostlaan 68
8303 EE Emmeloord
Tel. 0527-616717
E-mail: h.j.leeman@hocnet.nl

Het is inmiddels alweer april en dat betekent dat voor ons het verenigingsseizoen weer op zijn eind loopt met tot slot de ledenvergadering. Het

bestuur vond de heer Westerhof bereid om de afgelopen zes regiobijeenkomsten op te luisteren met een aantal zeer mooie dia-vertoningen over diverse onderwerpen.

Wat er het volgende seizoen moet gebeuren is een steeds terugkerend probleem. Als u een goede tip heeft dan houden wij ons van harte aanbevolen. Naast de reguliere regiobijeenkomsten waren er nog diverse andere activiteiten zoals de weduwenbijeenkomst en de gemeentelijke middagen en daarmee hopen we het volgende seizoen mee door te gaan. Jammer dat de geplande bootreis geen doorgang kon vinden. Door de verschillende moeilijkheden die we ondervinden bij het organiseren van een dergelijke reis heeft het bestuur besloten om hiermee te stoppen. Een dagreis per bus zit er in de toekomst misschien nog wel in.

Bijeenkomst gemeente Boarnsterhim

Op 22 februari heeft de gemeente Boarnsterhim de Indië- en Nieuw-Guinea veteranen uit die gemeente een fantastische middag bezorgd. Aanwezig waren de burgemeester en echtgenote, leden van het college met echtgenote, onze nieuwe voorzitter van VOMI Nederland met echtgenote (voor zijn verslag van deze middag zie elders in het blad), ons eigen VOMI bestuur met aanhang en heel veel andere veteranen, totaal zo'n 130 man/vrouw. Naast diverse sprekers werd de video-film "Wij werden geroepen" vertoond, terwijl de gemeente had gezorgd voor een dia-serie over het natuurgebied "De Alde Feanen". Zoals gebruikelijk werd de middag beëindigd met een wel zeer voortreffelijke maaltijd onder begeleiding van gezellige accordeon-muziek. Om acht uur verliet de laatste deelnemer de zaal.

Jammer dat mev. Zuiddwegt, die onderweg naar deze bijeenkomst was, een aanrijding kreeg met gelukkig alleen blikshade en halverwege terug moest keren. Mevr. Zuiddwegt, er komen meer van deze middagen, dat beloven we u!

De volgende gemeentelijke bijeenkomst vindt plaats te Harlingen op 4 april. Verder zijn er contacten gemaakt met de gemeente Tietjerksteradiel. Er zullen ongetwijfeld meerdere volgen.

Gedenkteken

Een commissie onder leiding van sobat F.W. de Boer te Nieuweharne is bezig met het realiseren van een gedenkteken voor de vier gesneuvelde sobats uit de gemeente Heerenveen. De plannen verkeren in een vergevorderd stadium en hebben de instemming van het gemeentebestuur. Wanneer tot de uitvoering overgegaan kan worden is nog niet bekend.

En ... zouden er nu nog sobats zijn die de contributie niet betaald hebben? Dat zal toch niet waar zijn!

Henk Leeman

Limburg

Secr. L.C. Zéguers
Zonstraat 118
6463 AE Kerkrade
Tel. 045-5454013

Op het moment dat deze "SOBAT" bij u in de brievenbus valt en u deze doorbladert en begint te lezen, schrijven we alweer medio april van dit jaar 2002 en zijn we (hopelijk) al enigszins gewend aan ons nieuwe betaalmiddel, de Euro (€).

Inmiddels hebben we dan ook onze eerste veteranenbijeenkomst achter de rug, mogelijk ook onze jaarvergadering in het Generaal Spoorpaviljoen in Roermond (16 april) en kijken we uit naar het defilé op 5 mei in Wageningen, waar ook VOMI Limburg bij aanwezig is (er was zelfs sprake van een compleet peloton). Wij zijn benieuwd.

Vrijdag 14 juni a.s. is de dag dat wij als VOMI Limburg onze jaarlijkse reünie houden. Voor meer informatie hieromtrent verwijzen wij naar de rubriek "Reünie" in dit nummer van de "Sobat". Overigens kan men daarvoor ook terecht bij de bestuursleden. Het bestuur hoopt ook u op deze reünie te mogen begroeten.

Nu we toch bezig zijn met nog te houden activiteiten, kunnen we ook nog enkele veteranenbijeenkomsten vermelden die dit jaar nog zullen plaats vinden.

Volnu: dinsdag 21 mei 2002 in "Carré" in Landgraaf,
dinsdag 24 september in "Broen Café" te Echt en
dinsdag 5 november in "Hertebeem" in Herten.

Deze veteranenbijeenkomsten hebben een zeer informeel karakter. Er wordt de nodige informatie gegeven van eventuele nieuwigheden en uiteraard kunnen er ook vragen gesteld worden.

Verder nog het volgende; het bestuur is, conform het gestelde in de decembermailing, bezig de mogelijkheden te bezien m.b.t. excursies (bijv. de AWACS-vliegbasis, Berlijn, Normandië, Verdun), en evt. dagtochten.

Tenslotte hoopt het bestuur ook dit jaar weer te kunnen rekenen op de nodige personen die hun medewerking willen verlenen betreffende het verlenen van hand- en spandiensten, voor de Nationale Herdenking op 7 september a.s. te Roermond, alsmede het op de dag zelf fungeren als "orde-commissarissen".

L.C. Zéguers

Noord-Brabant Oost

Secr. J. v.d. Ham
5056 EC Berkel Enschoot
Tel. 013-5400380/Fax 013-5400281
E-mail: j.van.derham@veteranen.nl

Draaginsigne Gewonden

Op 9 januari jl. werd door de loco-burgemeester van Tilburg in het gemeentehuis het Draaginsigne Gewonden uitgereikt aan ons VOMI-lid Bert van Breugel (Llwa-Makassar). Hierbij waren aanwezig zijn familie, de voorzitter en secretaris van onze vereniging en enkele vrienden van dhr. Breugel.

Het opspelden van het Gewonden Insigne door de Loco-burgemeester van Tilburg.

waaronder een dienstmaat en enkele Tilburgse Indië-veteranen.

De heer Van Breugel heeft ten langen leste dit insigne gekregen voor een trieste gebeurtenis, waardoor zijn Helmondse dienstvriend in 1949, in zijn bijzijn, het leven verloor. Een gebeurtenis, die bij Van Breugel begrijpelijk diepe sporen heeft achtergelaten en waarvan hij, tot op de dag van heden, niet is losgekomen.

Terecht, dat hij als erkenning voor deze traumatische ervaring nu deze onderscheiding heeft ontvangen, want ook geestelijke gevolgen, van wat een militair in zijn diensttijd heeft meegemaakt, kunnen zeer ingrijpend zijn.

We wensen dhr. Van Breugel nogmaals alle kracht toe om te berusten in hetgeen zich zo noodlottig heeft voltrokken. Hij heeft zich daarbij een ware vriend betoond.

Nieuwjaarsreceptie

Op 15 januari was het een gezellige middag in buurthuis 'Genderdal' te Eindhoven.

Het bestuur had voor een hapje en een drankje gezorgd en over en weer werden contacten gelegd of versterkt; een jaarlijks terugkerende gebeurtenis, die steeds weer voor herhaling vatbaar is.

Heeswijk Dinther

De heemkundekring Heeswijk-Dinther en Loosbroek belegde voor haar leden op 21 februari een contactavond, waarbij ons VOMI-lid P. v.d. Berg, aan de hand van dia-beelden, een uiteenzetting gaf over de diensttijd in Indië doorgebracht.

Na de pauze vertoonde onze filmopereur, Anton Pennings, middels onze nieuw aangeschafte video-apparaat een film over de Indiëgangers, welke film onder grote stilte en met veel aandacht werd bekeken.

Waspik

Door enkele actieve VOMI-leden werd in Waspik een contactmiddag voor de Indië-veteranen belegd, welke middag goed werd bezocht.

Door mevr. N. Mathlener werden een tweetal gedichten voorgedragen, met als strekking het Indiëgebeuren en deze gevoelige woorden werden met grote aandacht beluisterd.

Verder waren er een twee, zeer amusante, voordrachten door Theo Zijlmans, die als het 'Boerke van

Brabant' een leuke voorstelling gaf en daarbij goed inspeelde op de open aanmerkingen uit het publiek. Vooral het gedicht over "Moeder's schort" was zeer indrukwekkend en dit optreden werd dan ook met een groot applaus beloond.

Reünie in Oirschot

Deze bijeenkomst op 4 april is bijna geheel volgeboekt. In het volgende nummer zullen wij verslag van deze dag geven.

Ledenvergadering

Deze wordt gehouden op 23 april en wederom in het 'Genderdal' te Eindhoven. De agenda zal in de zaal ter inzage liggen. Voor u een gelegenheid om eens te komen luisteren naar hoe het uw vereniging in het afgelopen kalenderjaar is vergaan.

Activiteiten

Als u deze 'Sobat' ontvangt hebben wij inmiddels een contactmiddag gehouden in Dussen en Boxmeer. Meer daarover in de volgende 'Sobat'.

J. v.d. Ham

Noord-Brabant West

Sect. J.A. de Bruijn
Schulvenoord 89
4707 XN Rocsendaal
Tel. 0165-551214
E-mail: j.de.bruijn@home.nl

Nieuwjaarsbijeenkomst in Zevenbergen

Op dinsdag 8 januari jl. hielden wij onze nieuwjaarsbijeenkomst in de zaal van onze sobat Aarts. Er waren 116 personen aanwezig, waarvan 38 dames.

Door de voorzitter werden alle aanwezigen hartelijk welkom geheten en in het bijzonder, door het bestuur uitgenodigd, een bestuursdelegatie van de Bond van Wapenbroeders, afd. West-Brabant.

Aansluitend opende hij de bijeenkomst met de herdenking van onze overleden sobats en de echtgenotes van onze sobats.

Namens het bestuur wenste hij ieder een gezond, gezegend en vrolijk nieuwjaar en dankte hij de bestuursleden en verdere medewerkers voor hun inzet in het afgelopen jaar. Voorts dankte hij onze sobat Wim Aarts en

zijn familie voor hun wijze waarop zij steeds zowel de zaal, bediening en service met veel blijheid voor onze vereniging verzorgen.

Hij blikte kort terug in het jaar 2001 en sprak voorts over de geplande activiteiten in 2002, waarbij het hoogtepunt lag bij de bootreis op 6 juni a.s. met als afvaart Willemstad - Rotterdam. Hierna volgden nog enkele punten van hulshoudelijke aard en ontving hij vanuit de zaal een spontaan applaus. De gehele bijeenkomst was zoals vanouds een gezellig samenzijn met een loterij, heerlijke hapjes en een drankje, waar ieder van de aanwezigen met trots op terug kan kijken. Vermeldenswaard en grote hulde aan onze sobat Jan Verstraten uit Zegge, die het afgelopen jaar maar liefst 225.000 (25 kilo) aan postzegels bij elkaar wist te verzamelen. Dit was goed voor een bedrag van 225.35 Euro (f 490,00), die hij op de postrekening van het Fonds Sociale Zorg VOMI-Nederland kon overmaken. Zo ook had onze sobat Jac. Maliepaard met zijn echtgenote Ada weer een geweldige 'Toko' opgesteld met wederom weer een assortiment, wat door de aanwezigen zeer op prijs werd gesteld.

Omstreeks 17.00 uur ging men weer voldaan huiswaarts met de vooruitblik op de bijeenkomst van 23 januari 2002 in Bergen op Zoom.

Bijeenkomst Bergen op Zoom en Prinsenbeek

Op woensdag 23 januari jl. hadden wij onze bijeenkomst in Bergen op Zoom, die naar ieders tevredenheid voor de eerste maal gehouden werd in het Paviljoen 'Rozenoord'. Hierbij waren ook uitgenodigd alle leden van de Bond van wapenbroeders, afd. West-Brabant - AVOM Koninklijke Marine en Vereniging voor Oorlogsvrijwilligers Koninklijke Marine. Er werd deelgenomen door 110 personen, waarvan 30 dames. Op woensdag 27 februari jl. hadden we de bijeenkomst in Prinsenbeek. Er werd deelgenomen door 102 personen, waarvan 30 dames.

Deze beide bijeenkomsten waren als vanouds heel gezellig, gepaard gaande met een loterij, een heerlijk hapje en drankje.

Dank voor die medewerkers die met hun inzet deze bijeenkomsten mede hebben doen slagen.

Algemene ledenvergadering 2002

Het bestuur heeft gemeend om alsnog dit als geheugensteuntje te vermelden, ondanks dat alle leden een persoonlijke uitnodiging met de Nieuwjaarsbrief hebben ontvangen. Op donderdag 25 april 2002 wordt deze vergadering gehouden in zaal Koch, Molenstraat 120 te Kruisland. Globale dagindeling:

- 09.30 - 10.30 Binnenkomst van de deelnemers.
- 10.30 - 12.30 De Algemene Ledenvergadering.
- 12.30 - 14.00 Brabantse koffietafel in de vorm van een buffet.
- 14.00 - 16.45 Gezellig samenzijn met een loterij en e.v.t. een optreden van één of meerdere artiesten.

Excursiedag 2002

In 'Sobat' Nr 83 juni 2002 zal het overzicht van de najaarsbijeenkomsten en e.v.t. belangrijke mededelingen vanuit de gehouden Alg. ledenvergadering 2002 worden vermeld.

Jac. De Bruijn

Overijssel

Sect. H. Vos
Dr. Van de Zandstraat 57
7545 EJ Enschede
Tel. 053-4313859

Mededeling

Op de bestuursvergadering van 24 januari jl. werd besloten een wat actiever beleid te voeren voor het aantrekken van nieuwe leden, ten einde het ledental op peil te houden. Er zijn in de provincie Overijssel, volgens onze gegevens, nog talrijke oud-militairen die geen lid zijn van één of andere vereniging oud-militairen. Ten einde deze groep over de streep te trekken om lid te worden van VOMI-Overijssel worden deze d.m.v. persberichten alsook door persoonlijke benadering uitgenodigd op de door ons georganiseerde bijeenkomsten. Reeds bij één van de eerste reünies in Beckum bracht dit een bescheiden succes. We mochten hier enige nieuwe leden inschrijven en hopen op dezelfde wijze nog meer leden aan te trekken.

Onze sociaal-commissaris, dhr. Oldenbeuving, wil graag de mede-

werking van de leden inroepen wanneer er in hun naaste omgeving zieke sobats bekend zijn, die een bloemetje of bezoek van een lid van de sociale commissie op prijs stellen.

Ook leden die menen alsnog recht te hebben op een Gewonden Insigne of eventuele andere onderscheidingen en/of certificaten worden verzocht contact op te nemen met onze sociale commissaris, dhr. Oldenbeuving, tel. 0572-358947 te Raalte.

Activiteiten

Bij het verschijnen van deze 'Sobat' hebben drie van onze vier bijeenkomsten, gepland in het eerste halfjaar, reeds plaats gevonden. De reünies in 'De Lindenbergh' te Ommen en in het 'Wapen van Beckum' te Beckum werden goed bezocht. Zoals reeds boven vermeld mochten we in Beckum ook enige nieuwe leden verwelkomen. Wij hopen dat de derde reünie op woensdag 27 maart 2002 in restaurant 'De Keerkamp' te Lettele, met optreden van 'De Eigenhelmers', ook succesvol zal zijn.

Rest ons melding te maken van de ledenvergadering op 18 april 2002 in party-centrum 'Het Bonte Paard', Deventerweg 87 te Holtten. Aanvang 14.00 uur. Na afloop van de vergadering houden we een gratis bingo met mooie prijzen. Vergeet niet deze vergadering in uw agenda te zetten.

H. Vos

De Veluwe

Secr. H.G. de Ruygt
Klein Haversteeg 27
6717 GZ Ede
Tel. 0318-690510

Terugkijkend op het jaar 2001 kunnen wij tevreden zijn met de evenementen die wij in 2002 georganiseerd hebben, wat ook weer te zien is in de opkomst van de leden. Zo zien wij ook steeds weer onze oud-bestaursleden Jaap Stramrood en Henk van Gunst op de reünies komen. Wij hopen dat zij nog lang bij ons aanwezig zullen zijn. Op 17 april 2002 is de jaarvergadering in het AMT in Stroe. Na het officiële gedeelte is er nog een gezellig samenzijn met een bingospel.

Wij hopen dat de opkomst groot zal zijn. Nogmaals willen wij vragen of er sobats zijn die zitting willen nemen

in het bestuur, speciaal een Sociaal Commissaris.

Inmiddels zijn nu de namen en de bijbehorende functies van het bestuur van VOMI Nederland bekend. Alle leden hebben een brief ontvangen waarin deze gegevens zijn weergegeven, alsmede de data en de activiteiten die voor het komende jaar georganiseerd zijn, zijn daarin vermeld. Het ziet er naar uit dat er op die dagen een aantal leuke dingen gedaan worden. Wij wensen u allen veel plezier en tot ziens op de jaarvergadering. Tot slot verzoekt de penningmeester hen die hun contributie nog niet hebben voldaan om de acceptgiro direct in te vullen en op te sturen. Hij zal u daar zeer erkentelijk voor zijn.

H.G. de Ruygt

Zeeland

Secr. J. Kloet
Laan van Barbestein 8
4451 AN Heinkenszand
Tel. 0113-561738

Reünie VOMI Zeeland

Tot grote spijt van de voorbereidingscommissie moest de uitgestelde reünie van 27 februari jl. weer uitgesteld worden wegens organisatorische omstandigheden bij de vliegbasis Woensdrecht. Inmiddels is het toch gelukt een nieuwe datum vast te stellen. Het zal nu gehouden worden op woensdag 23 oktober 2002. De deelnemers hebben allen hierover schriftelijk bericht gekregen.

Het huwelijk van W.A. - M 02-02-'02
VOMI is als vereniging benaderd door het S.D.V. met het verzoek deel te nemen aan een detachement ten behoeve van de Ere-afzetting voor het huwelijk van Z.K.H. de Prins van Oranje en Mevr. M. Zorraquieta. Aanvankelijk werden er 10 deelnemers gevraagd, maar uiteindelijk werd dit aantal terug gebracht tot 5 deelnemers. Enkele dagen van te voren kreeg ieder een brief met nadere details betreffende de Ere-afzetting. We hebben veel en lang moeten staan, maar vonden dat het een mooie dag was geweest en het was allemaal zeer zeker de moeite waard. Zoiets maak je tenslotte maar eens in je leven mee.

Regiobijeenkomsten

Prettig te berichten dat alle regiobijeenkomsten, zes stuks in totaal, allen goed tot zeer goed bezet geweest waren, zodat er een positieve gezellige sfeer heerste.

Jaarvergadering

De jaarvergadering zal worden gehouden op dinsdag 26 maart a.s. in hotel 'Goes', aanvang 10.00 uur. De vergadering wordt onderbroken om 13.00 uur voor het diner, zoals voorgaande jaren een rijstmaaltijd. Na het diner voortzetting van de vergadering. Sluiting 16.00 uur.

Defilé Wageningen

VOMI Zeeland neemt ook dit jaar weer deel aan het defilé op 5 mei 2002 te Wageningen. De inschrijvingsformulieren zijn u reeds toegezonden. De vereniging gaat zoals voorgaande jaren met busvervoer.

Meerdagse reis

Voor 2002 hebben we weer 4 reizen uitgesocht, waaruit een keuze gemaakt kan worden met opgave van een tweede keus. Hierdoor kunnen we, naar wij hopen, twee reizen samenstellen met voldoende deelnemers. Mogelijk kunnen wij u in de volgende 'Sobat' hierover meer mededelingen doen.

Stichting ooggetuigen van de 20e eeuw

Bovengenoemde stichting heeft gevraagd mede te werken aan een opname van persoonlijke ervaringen over de periode Nederlands-Indië. Bij elke regiobijeenkomst is hier aandacht aan besteed en contacten gelegd voor een persoonlijk gesprek. De gesprekken zullen integraal voor het nageslacht worden bewaard, met inachtneming van privacybescherming, in het Zeeuws Documentatie Centrum te Middelburg. Indien er nog leden zijn die hieraan willen doen, dan gaarne telefonisch bericht.

J. Kloet

Zuid-Holland Noord

Secr. J.W. de Jong
Merellaan 247
3145 EJ Maassluis
Tel. 010-5927786
E-mail: jwdjong@kabelfoon.nl

Bestuur

Zoals in de nieuwsbrief van maart werd vermeld, wordt de Algemene Ledenvergadering op 29 april a.s. gehouden. Deze keer in het "Valkenhorst Theater" te Katwijk, waarvan de ingang gelegen is tegenover de ingang van het Vliegveld Valkenburg.

Ruime parkeergelegenheid, maar ook met het openbaar vervoer prima te bereiken met bus 90 vanuit station CS Den Haag.

De vergadering begint om 14.00 uur en is uitsluitend toegankelijk voor leden.

Op 14 januari waren vele sobats aanwezig bij de uitvaartdienst van onze gewaardeerde regiovertegenwoordiger Jaap van Wieringen. Jaap zullen we blijven herinneren als een spontane geëngageerde collega.

Regiomiddagen

Op het programma staan nog de volgende bijeenkomsten:

Roelofarendsveen op 17 april a.s. in "De Pepersteeg", Noordeinde 167.

Katwijk aan Zee op 25 april a.s. in het Prot. Mil. Tehuis, Tulpstr. 15 A.

Ontvangst vanaf 13.30 uur, aanvang 14.00 uur.

Inmiddels zijn 4 bijeenkomsten succesvol verlopen en wel in Alphen a/d Rijn, Zoetermeer, Noordwijkerhout en Delft. Dankzij de inzet van de betreffende regiovertegenwoordigers was de opkomst zeer goed en konden enkele nieuwe leden worden geboekt.

Activiteiten

Van 18 juni t/m 21 juni is een reis gepland naar Ieper in West-Vlaanderen.

Op dit moment van schrijven is nog niet bekend of er voldoende deelnemers zijn om deze trip door te laten gaan. Voor informatie kunt u contact opnemen met G.H.J. Bekking, tel. 015-2141102 of J. de Boer, tel. 079-3311943.

In het volgende nummer van de 'Sobat' zullen wij u informeren over een dagtocht die in principe op 11 september a.s. is gepland en waarbij ook aan een bezoek aan de Kumpulan in Bronbeek is gedacht.

Monumenten

Samen met de B.v.W. Den Haag e.o. en de gemeente Den Haag is het bestuur druk bezig met de voorbereidingen voor de onthulling van het monument met 158 namen. De verwachting is dat deze onthulling in de loop van september zal plaatsvinden. Uiteraard

zullen wij u t.z.t. daarover nog nader informeren. Ook in Boskoop en Lisse zijn de plannen in een vergevorderd stadium.

J.W. de Jong

Zuid-Holland Zuid

Secr. H. Barmentlo
Lohmanpark 50
2982 VT Ridderkerk
Tel. 0180-463954
E-mail: hbarmentlo@freelez.nl

Kerst- en Nieuwjaarswensen

Het bestuur van VOMI Zuid-Holland Zuid ontving ter gelegenheid van de kerstdagen en het nieuwe jaar vele kaarten met de beste wensen. Wederzijds wensen wij alle sobats een gelukkig en gezond 2002 toe.

Contactmiddag Rotterdam

Op dinsdag 19 februari jl. werd een contactmiddag gehouden in het Zorgcentrum "Laurens" in Rotterdam-Ommoord. Gezien de weersomstandigheden was de opkomst met ca. 150 personen uitstekend. Op het programma voor deze middag stond het optreden van het Molukse Seniorenorkest "SAPA SANGKA", dat reeds diverse malen op andere locaties voor onze vereniging had gespeeld. Ook deze keer oogtte het gezelschap veel succes, daar zij veel muziek speelde, die ons zeer bekend in de oren klonk en velen ertoe bracht om deze songs van tempo doelloe mee te zingen of mee te neurien. Het muziekgezelschap kreeg dan ook een heel groot applaus na hun optreden. De verloting in de pauze bracht velen in de verleiding om onze inmiddels zeer bekende enveloppen (met 4 loten) te kopen en zodoende een kansje waagden om iets van de grote prijzetafel te bemachtigen. Dank op deze plaats aan degenen, die ons aan een aantal prijzen hebben geholpen. Om ca. 16.00 uur kwam er een einde aan deze gezellige middag.

Contactmiddag Gorinchem

Op dinsdag 16 april 2002 houden wij een contactmiddag in Hotel "Gorinchem", van Hogendorpweg 8-10 te Gorinchem. Bereikbaar via Openbaar Vervoer: buslijn 257 vanaf het Zuidplein

Rotterdam of bus 89 vanaf NS-station Gorinchem.

Het programma voor deze middag is een dia-voorstelling onder de titel: "Indonesië - een reisverslag".

Velen vóór ons hebben al van deze prachtige serie genoten. Sobat Bert Vuijk en zijn echtgenote maakten een reis van zes maanden door Indonesië en maakte hiervan een dia-voorstelling. Hierin zijn beelden verwerkt van Noord- en West-Sumatra, West-Java, Yogyakarta en omgeving en Bali. De voorstelling is voorzien van mondelinge toelichting, achtergrondmuziek en plaatselijk opgenomen omgevingsgeluiden. Wij rekenen op een grote opkomst in Gorinchem, waar ook geldt: Zaal open 13.00 uur, aanvang 13.30 uur.

Reünie Bronbeek

De inschrijving voor deze reünie, die op dinsdag 28 mei 2002 zal worden gehouden in de Kumpulan van Huize Bronbeek te Arnhem, is een succes geworden. Op de sluitingsdatum eind januari jl. was het maximum van 400 deelnemers praktisch bereikt. Wij zullen met 7 bussen via 10 opstapplaatsen naar Arnhem gaan. Zij, die hebben ingeschreven voor deze reünie, worden tijdig op de hoogte gesteld inzake betaling resp. busnummer, opstapplaats en vertrektijd.

H.Barmentlo

Adreswijziging 43 A.A.T.

Het nieuwe adres van 43 A.A.T. is als volgt:

Secretariaat 43 A.A.T.
p.a. P.G. Kooyman
Prins Hendrikstraat 8
2405 XM Alphen a/d Rijn
Tel./Fax 0172-537873

Opsporing verzocht

Dhr. H. Reedijk is, als verzamelaar, op zoek naar exemplaren van de uitgave van het Ministerie van Oorlog, getiteld "actuele onderwerpen RAO", t.b.v. de militairen in het v.m. Ned. Indië. Info gaarne aan: H. Reedijk, Burg. Hovylaan 72 b, 2552 AZ te Den Haag. Tel. 070-4040229.

Sobat Jan Groote Veldman (Nieuw-Zeeland) is op zoek naar familie of bekenden van Jan Offringa, geboren 30-9-1925.

Hij is geboren of heeft gewoond te Arum (Friesland), heeft in het voormalig Nederlands Indië gediend bij vermoedelijk een onderdeel van de 7 Dec. Div.

Hij is geëmigreerd naar Nieuw-Zeeland.

Informatie gaarne zenden aan:
R. Grit, Balloo 90, 9458 TD te Balloo,
Tel./Fax 0592-241361;
e-mail: grit@veteranen.nl

Ik ben voor de familie op zoek naar sobats die gediend hebben bij het 5e Bat. Reg. Fuseliers Prinses Irene en sobat Jan van der Wal gekend hebben. Zij zijn naar Indië vertrokken op 26 november 1947 en gelegerd geweest in of bij Padang. Jan van der Wal, legernr. 270531103 is, voor zover bekend, op 20 mei 1949 op weg naar het hospitaal in Padang aan verwondingen overleden. De ouders hebben met hun kinderen nooit willen praten over dit verlies.

Nu zouden zijn broer en zuster graag in contact komen met oud-collega's van hem omdat ze zo goed als niets van hun broer weten en mogelijk kunnen dienstkameraden hen iets meer over hem vertellen.

Graag reacties aan: J.W. Bogaards, Noordeinde 277, 2771 WP Boskoop, Tel. 0172-213524.

"Monument Zwolle" (rectificatie)

Het stichtingsbestuur van het nog op te richten monument in Zwolle (zie "SOBAT" nr 81) kwam tot de ontdekking dat men voor het storten van een financiële bijdrage een onvolledig rekeningnummer had opgegeven.

Het juiste rekeningnummer is: **87.96.63.510** t.n.v. Penningmeester Indië Monument Zwolle.

w.g. A. Hurink

Inloopmiddagen Delft

De volgende inloopmiddagen in het veteranencafé te Delft zijn: 24 april, 29 mei en 26 juni a.s. Aanvang om 14.00 uur, locatie: Volderegracht 10 Delft. Tevens is er vrijblijvend een maaltijd te verkrijgen voor de veteranenprijs van Euro 5,-.

Info: R.A. Bos, tel. 015-2141595 (VOMI-lid ZHN)
G.A. v. 't Woudt, tel. 015-2613847.

V.O.M.I.

Onderscheidingen

Met gepaste trots melden wij dat is uitgereikt aan:

J. de Graaf - Alphen aan de Rijn
Het Mobilisatie Oorlogskruis

J. Verzijlbergen (1-3 R.G.) - Zandvoort
Draaginsigne Gewonden

Onze gelukwensen gaan uit naar de drager van het Mobilisatie Oorlogskruis en naar de drager van het Gewonden Insigne
Voor u allen een Ere-salut.

J.N.B.

In Memoriam

Met grote eerbied en in gepaste stilte brengen wij een laatste Ere-saluut aan:

L. Dubelaar	Noordwijk aan Zee	D. Lozenoord	Nijkerk
A.J. Verkuyl (2-5 R.I.)	Biervliet	I. Hoving	Westerbork
J. Blaak (43 ZMC)	Nieuw-Beijerland	L. Zwaans (4-7 R.I.)	Kaatsheuvel
J. Eppink (5-5 R.I.)	Tubbergen	G. den Bouwmeester (436 B.I.)	Rosendaal
P.J. Smorenburg	Baarn	J.C. van Holwegen	Leiden
T. Watertor (4-9 R.I.)	Petten	E.R. van den Brink	Veendam
D. Peringa (3-3 R.I.)	Putten	N.A. Rams 2-6 R.I.	Breda
A. van. Der Heyden	Ermelo	L. Weinberg 5-6 R.I.	Oss
W. Borst (3-1 R.I.)	Amersfoort	A.C. van Leeuwen 2-7 R.I.	Veenendaal
J. Bos (3-12 R.I.)	Schoonebeek	A.A. Verbraak 4-3 R.I.	Rosendaal
A. Slot	Utrecht	G. Koot 4 GRIP	Handel
Mw. M. Pruijssers-Butters	Raamsdonk	C.A. Pouw	Nieuwegein
H. Iken (1-8 R.I.)	Eindhoven	H. Kooijman 3-10 R.I.	Ridderkerk
C. Verheul (7 L.Lux)	Tilburg	Mevr. B. Haak-Poburski	Vlaardingen
A.C. Verschuren (2-14 R.I.)	Vlaardingen	W.G. Swaans 3 GRG	Berkel Enschoot
I.J.H. Doornik (Vbd.KNIL)	Dordrecht	P.J. de Vries 2e Tandheelk Tr.	Rotterdam
J. Wijkhuizen (1 IBW)	Dordrecht	T. den Dekker 3-11 R.I.	Maarheeze
J. Bemelen (LMD)	Tilburg	A. van Berkel	Voorburg
J. Overdulve (2-7 R.I.)	Rosendaal	J. Blommestein Marbrig	Eindhoven
G. van Reenen	Hilversum	P. Bertens 402 B.I.	Tilburg
J. Gunnink	Nieuw-Amsterdam	H. Ramakers GBI en MP III	Eindhoven
A. Tijssen	Hillegom	J. Toutenhoofd	Westkapelle
K. van der Mei	Katwijk	J.G. Verbeek 4 Irene	Ohé en Laak
Mw. N.M. Dunnes	Vlissingen	J. de Raad	Almere
C.I. Mey (K.M.)	Middelburg	L. Geenjaar	Almere
E. Stappenbelt	Zuidwolde	H.J.M. Peters	Dronen
F. de Braal	Huizen	C. van der Plas 1-4 R.I.	Elten-Leur
T.A. Slooten (2-13 R.I.)	Heerlen	G. Metselaar KM	Heemstede
G.E. Suy (6 Inf. Brig.) Nw.-G.	Zuiddorpe	A.W.M. Smit	Doarweth
B.L. Hubert	Lisse	J.P. Lantsheer 4-3 R.I.	Hoek
A. Vas	De Meern	J. Hoekstra 6 RVA	Franeker
G. Bruggink (1-11 R.I.)	Hengelo		
P.A.J. Vermeulen (Huz.v.Boreel)	Oudenbosch		
W. Vermeer (Staf 3 e Inf. Bat.)	Tilburg		
P. van Bennekom (4 P.L.B.)	Oud-Beijerland		
J.F. de Gier (3-15 R.I.)	H. Ido Ambacht		
A. Phiferons (IBW 7 - LTD 623)	Dommelen		
W. de Koning (4-4 G.R.G.)	Bergschenhoek		
T. Brandsma (403 B.I.)	Anjum		

Met ons aller welgemeend medeleven en dat de liefde en de warmte van uw naasten U de moed en kracht geven dit zware verlies te dragen.

J.N.B.

Oproep aan nabestaanden

De Vereniging Oud Militairen Indië en Nieuw-Guineëgangers Zuid-Holland Noord (Vomi ZH-Nrd) zet zich, samen met de Bond van Wapenbroeders ald. 's-Gravenhage (B.v.W.) al een geruime tijd in voor het realiseren van een monument voor de Haagse militairen die in de periode 1945-1962 in het voormalig Ned. Oost Indië en Nieuw-Guinea zijn omgekomen en op het moment van uitzending woonachtig waren in de gemeente 's-Gravenhage. Thans zijn de plannen dusdanig concreet, dat er een monument zal komen

waarop 158 namen van die Haagse militairen zullen worden vermeld. Het streven is om de nabestaanden uit te nodigen bij de onthulling van dit monument. Getracht wordt o.m. langs deze weg de nabestaanden op te sporen. U kunt ons daarbij helpen om als u nabestaanden kent, de namen en adressen te willen doorgeven. U kunt dat doen op de onderstaande adressen:
B. Weijs, Dijkgraaf 32, 3155 GA Maasland, tel. 010-5913046 (Vomi ZH-Nrd)

C.H. Heidt, Laakkade 337, 2521 XS Den Haag, tel. 070-3906034, (BvW).
E-mail: eint.heidt@wolmail.nl of per fax 070-4156515.
W.G.L. Topée, Wingerd 5, 2285 JL Rijswijk, tel. 070-3961998 (Vomi ZH-Nrd) of per e-mail topy@wanadoo.nl

Mogen wij op uw medewerking rekenen en bij voorbaat hiervoor onze grote dank.

Jo de Jong

Bataljon Jagers OVW

De 25e reünie van het eerste Bataljon Jagers OVW heeft plaats op donderdag 18 april 2002 in de Oranje kazerne te Schaarsbergen. Leden van onze vereniging ontvangen een persoonlijke uitnodiging. Aan andere belangstellenden, wij denken hierbij speciaal aan de oud Jagers van het eerste uur, wordt gevraagd zich te wenden tot: J.M.A. Brans, Biss v/d Venstraat 114, 5014 PZ Tilburg.

5e Bataljon Garderegiment Jagers

Het 5e Bataljon Garderegiment Jagers, thans verenigd in de Ver. Garde Jagers '47 met een eigen contactblad, vertrokken op 19 november 1947 met de "Kota Baroe" en teruggekeerd op 7 mei 1950 met de "Skaugum" houdt op woensdag 24 april 2002 haar jaarlijkse reünie in de Oranje kazerne te Schaarsbergen. Van ons Bataljon zijn nog altijd een zestigtal sobats zoek. Voor informatie of aanmelding: A. Sanders, tel. 078-6913112 of C.J. v. Maarschalkerveerd, tel. 030-2616303.

L.T.D. 101 Mat-Inspectie

Op donderdag 25 april 2002 willen wij de jaarlijkse reünie houden in de Kumpulan in Bronbeek, Velperweg 147 te Arnhem. Aanvang: 10.00 uur. Alle ons bekende adressen ontvangen nog een schriftelijke uitnodiging. Voor inlichtingen: Mw. Corrie Ytsma, K. Onelaan 15, 8024 CL Zwolle, tel. 038-4532711.

6e Bataljon Garderegiment Jagers

Reünie 6e Bataljon Garderegiment Jagers. Datum: 7 mei 2002. Locatie: Oranjekazerne Schaarsbergen. Info: J. van Tilburg, 0412-646638 of B.R. Knottnerus, 0412-628342.

34e Hp.V.A.

Dinsdag 14 mei 2002 wordt in de Kumpulan Bronbeek te Arnhem de reünie gehouden van de 34e Hulpverbandplaatsafdeling. Info: H. Terwal, tel. 010-4321719.

Staf 4e Infanterie Brigade

De staf 4e Infanterie Brigade houdt zijn jaarlijkse reünie op donderdag 16 mei 2002. De locatie: De Kumpulan op het landgoed Bronbeek te Arnhem. Aanvang 10.00 uur. Zij die tot dit legeronderdeel behoorden en geen uitnodiging hebben ontvangen gelieve zich te melden bij F.A. de Jong, Willemstraat 4, 5804 BR Venray, tel. 0478-585055.

Verbindingsafdeling 1 Divisie 7 December

De Verbindingsafdeling 1 Divisie 7 December houdt op 6 juni 2002 haar reünie in de Elias Beeckmankazerne te Ede.

Geen uitnodiging ontvangen? Bel vóór 1 mei a.s.: L. van Eijk, tel. 035-6853373 of W.G. Polman, tel. 0316-261838 of C. den Heyer, tel. 070-3867511.

LTD 713, 719, 760

Op woensdag 19 juni 2002 is er een reüniedag georganiseerd voor genoemde eenheden in de legerplaats Harskamp op de Veluwe. Sobats, noteer de datum alvast in de agenda! Nadere informatie zal worden vermeld in de te ontvangen uitnodiging/inschrijving. Inlichtingen voor nieuwkomers: Geert van Mierlo, tel. 073-6418903 en Sef Aarts, tel. 047-548834.

Leger Materieel Dienst/ V.Ma.Mat.Mu Padang

Het 2e lustrum van onze reünie houden wij op donderdag 27 juni 2002 in de Lunettenkazerne te Vught. Info: J.M. van Geenhoven, tel. 0297-261415.

5e Afd. Veldartillerie

Op 30 augustus 2002 wordt de jaarlijkse reünie gehouden voor de 5e Afd. Veldartillerie OVW, Gelegerd van 1946-1949 op Midden-Java. De reünie wordt gehouden in de O&O Mess "Romante" op MVP. Kamp te Nieuw-Milligen.

Inlichtingen bij: L.P. Legierse, Jan van Arkelstraat 19, 3132 VI Vlaardingen, tel. 010-4340780.

1.42 R.V.A.

Op 17 oktober 2002 zal de jaarlijkse reünie van 1.42 R.V.A. plaatsvinden. Informatie: Thom Gabriel, tel. 024-3551183.

L.T.D.

De L.T.D. (Leger Technische Dienst) houdt op 1 oktober 2002 weer zijn jaarlijkse reünie in de Soldaat Ketting Olivierkazerne te Soesterberg voor alle veteranen die, ongeacht hun dienstvak bij K.L.; KNIL; Klu; Marine of Mariniers, bij enig LTD-onderdeel of werkplaats hebben gediend c.q. waren gedetacheerd.

De reünie vangt aan om 10.00 uur en eindigt om 18.00 uur.

Het Regiment Technische troepen organiseert bij het gevallenmonument op genoemd kazerneterrein een herdenking van de gesneuvelden met ceremonieel, van 11.00 tot 12.15 uur. Ook de jonge veteranen zijn van harte welkom.

De locaties waar de LTD actief was zijn:

Nrs. 1 t/m 760 LTD-werkplaatsen, TD-werkplaatsen; REME; RIMI; IBW; Munitie Opruimingsdienst; Voertuigparken; AAT-werkplaatsen; Havencommando's; Vaartuigendiensten; LTD-staven; LMD; Nieuw-Guinea; Korea, en voor de jonge veteranen, de uitzendingen in VN-verband.

Bent u hiervoor nog nooit uitgenodigd, neem dan contact op met F.Ch. Geerling, Grootmaat 3, 6903 XA te Zevenaar. Tel. 0316-525175, mobiel 06-15311157. E-mail: geerling@veteranen.nl

Stat/Ost Cie. 3-9 R.I.

De jaarlijkse reünie van deze compagnie zal ook dit jaar weer plaats vinden op 2 mei a.s. in de Johannes Postkazerne te Havelte. Wie geen persoonlijke uitnodiging heeft ontvangen, kan inlichtingen verkrijgen bij F.H. Dijkstra, Willem Lodewijkstraat 16, 8606 AE te Sneek, tel. 0515-417707.

412e Bat. Inf.

Op 5 september 2002 wordt de reünie van het 412e Bat. Inf. Gehouden in de Generaal Majoor de Ruijter van Stevenink kazerne te Oirschot. Aanvang 09.30 uur. Voor alle sobats geldt: Zolang je nog kunt, komen hoor. Zowel de commissie als je maten wachten op jou. Info: J.H. Elbers, Kluisenweg 264, 6815 EJ Arnhem. Tel. 026-3514227.

4-4 Prinses Irene

De reünie van 4-4 Prinses Irene (Compagnie Kattekamp) wordt gehouden op donderdag 19 september 2002 in de Elias Beekmankazerne, Nieuwe Kazernelaan 2 te Ede. Aanvang: 10.00 uur. Info: Dhr. J. Hottinga, Ruyterstraat 38, 1845 SC Ursum, tel. 072-5022126.

50e en 51e Veldhospitaal

Het bestuur van het reünieverband 50e en 51e Veldhospitaal organiseert voor leden en andere belangstellenden een reünie in de Korporaal van Oudheusdenkazerne in Hollandse-

Rading. De reünie wordt gehouden op 24 april a.s. Aanvang: 11.00 uur, einde ongeveer 17.00 uur. Voor nadere inlichtingen J.M. van Rijn, tel. 071-5901319.

9e Genie Veldcie.

De reünie voor de 9e Genie Veldcie. zal worden gehouden op vrijdag 5 april a.s. in de Kromhoutkazerne, Herculeslaan 1 te Utrecht. Info bij A.A.A. van Mill, Mr. de Klerkstraat 55, 3701 DM te Zeist. Tel. 030-8914826.

2-5 R.I.

De 2e Compie van 2-5 R.I. houdt de reünie op 12 oktober 2002. Begin september a.s. ontvangen alle bekend zijnde adressen nader bericht. Mocht u nog nooit een bericht van onze reünie gehad hebben, neem dan contact op met: A. v.d. Pas, Concertweg 112, 2092 NP te Barendrecht. Tel. 0180-612889. Ook sobats van andere Compagnies van 2-5 R.I. zijn hartelijk welkom.

5-5 R.I.

Op 24 mei a.s. houdt 5-5 R.I. haar bataljons-reünie in de Legerplaats "Harskamp" te Harskamp. Voor nadere informatie kunt u contact opnemen met T.J. Jansen Venneboer, Van Essenstraat 89, 7203 DK te Zutphen. Tel. 0575-519424.

35 A.A.T.

De reünie voor 35 AAT zal worden gehouden op zaterdag 27 april a.s. in de Kumpul van Huize Bronbeek te Arnhem. Informaties kunnen worden verkregen bij J. Rust, tel. 070-3961578.

K.S.T.

Op woensdag 21 augustus 2002 worden alle oud D.S.T. - K.S.T. - R.S.T.-ers verwacht in de O-OO Mess in de Engelbrecht van Nassaukazerne te Roosendaal. Deelnemen aan de reünie van bovengenoemd onderdeel kan door het overmaken van 10.00 Euro p.p. vóór 1 augustus 2002 op girorekening 243874 t.n.v. penningm. K.S.T. reünie 2002, Bisonstraat 183, 4817 LX te Breda.

Uw toegangsbewijs en programma wordt u daarna toegezonden.

Zij die met eigen vervoer komen, kunnen hun auto parkeren op de kazerne. Voor hen die met het openbaar vervoer komen, is er weer een pendeldienst via versat het station van de N.S. te Roosendaal. Info: tel. 076-5155345; 071-5673014 of 0165-554692.

41e Z.M.C.

Op vrijdag 3 mei 2002 wordt de jaarlijkse reünie gehouden van de 41e Zelfstandige Mitrailleur Compagnie en wel in de Frederik Hendrikkazerne te Blerick. Voor zover het adressenbestand bij de reüniecommissie bekend is, krijgt men nadere informatie. Info: C. Nuchelmans, tel. 0475-493685 of L. Zéguers, tel. 045-5454013.

Veteranen Indië, Korea en Nieuw-Guinea

Vrijdag 31 mei 2002 wordt er in de Frederik Hendrikkazerne te Blerick (Venlo) een reünie gehouden voor de Indië-, Korea- en Nieuw-Guinea-veteranen, die geboren of woonachtig zijn in de gemeente Venlo. Info: Jo Schoolmeesters, tel. 077-3519665 of Chrit Leurs, tel. 077-3518089.

V.O.M.I. Limburg

De reünie van de leden van V.O.M.I. Limburg wordt dit jaar gehouden op vrijdag 14 juni 2002 in de Frederik Hendrikkazerne in Blerick. De deelnemers worden omstreeks 11.00 uur verwacht aanwezig te zijn. De kosten (over te maken vóór 15 mei 2002) bedragen € 5.00 per persoon, te voldoen via overschrijving naar gironummer 8729786, t.n.v. Penningmeester VOMI Limburg, Brandhofstraat 20, 6372 KC Landgraaf (dhr. C.J.G. Otten). De betaling is tevens aanmelding tot deelname.

35e HUPVA

De 35e Hupva houdt haar reünie op zaterdag 28 september 2002 in het reünie-centrum van de KUMFULAN op Bronbeek te Arnhem. Opgave voor 1 juli a.s. aan dhr. A. Bruglemans, Ludwighove 62, 4701 NM te Roosendaal. Tel. 0165-533675.

50 Jaar

Ons redactielid Roelof Grit was op 6 maart jl. 50 jaar getrouwd. De redactie was op de dag zelf op het feest aanwezig, maar wij willen dit, tegenwoordig toch niet zo vaak meer voorkomende feest, niet zo maar voorbij laten gaan zonder hiervan in de "Sobat" melding te maken. Per slot van rekening zit hij reeds vanaf 1984 in de redactie van ons tijdschrift en heeft daar ontzettend veel uren werk in gestoken. Roelof en je vrouw Annie nogmaals van harte gefeliciteerd met jullie 50 jarig huwelijksfeest en spreken daarbij de hoop uit dat jullie nog vele jaren in goede gezondheid samen mogen zijn.

De redactie

Bedankt

Een ieder, die er toe heeft bijgedragen dat onze 50 jarige huwelijksdag een onvergetelijke dag is geworden, willen wij hartelijk bedanken voor de ontvangen bloemen, enveloppen en kaartjes.

Roelof
en
Annie Grit

Herdenking Indiëgesneuvelden

Zaterdag 4 mei 2002 Kuenenplein Beverwijk.

- 12.50 uur Koraalmuziek.
- 13.00 uur Verwelkoming.
- Last Post (trompettist).
- 2 minuten stilte.
- Vlag hijsen.
- Wilhelmus (2 coupletten).
- Kranslegging door veteranen.
- Gedicht door pastor B. Stuifbergen.
- Kort woord.
- Einde herdenking.
- Defilé langs monument en bloemlegging.

Aanwezigen kunnen na afloop koffie drinken in 't "Trefpunt" (hoek Galgenweg/Arandsweg).

"Goed initiatief"

Ik ben VOMI-lid en heb als Marva in de tropen gediend. Mijn man was dienstplichtig Marechaussee en is ook in de tropen geweest. Hij is jaren ziek geweest en kon ook niet meer lezen of schrijven, daarom heb ik hem dat berichtje voorgelezen. Hij zei, ja dat is het, dat wil ik ook. Ik wil dat na mijn crematie de bloemen bij het oorlogsmonument in Sassenheim worden gelegd. Op 24 januari is mijn man plotseling overleden en hebben we zijn wens vervuld. Ik wil de man in Tilburg bedanken voor dat geweldige idee wat hij had.

Mevr. M. van Straalen Roonder
Parstate 9
2171 JB Sassenheim

Terugblik (20-1-2002 J.A. Blanker, Middelburg)

Hoe wordt je Indië-veteraan?
Daarvoor vertrok ik vier december 1947
met een troepentransportschip uit Rotterdam.
De naam van het schip M.S. Sloterdijk
zal me nimmer ontgaan.

Door de storm in de Golf van Biskaje,
de zandstorm in het Suezkanaal, dan
veertien dagen varen in de Indische Oceaan,
ontschepen vóór de Moesi - door naar Palembang
toen was het met de zeereis gedaan.

De eerste nacht in Soepat, we konden niet slapen.
Ook de nasi wilde niet smaken, rijstepap gemaakt.
De derde nacht op wacht, heel goed gewaakt
met een geweer zonder munitie.
Gelukkig is het goed gegaan.

Soepat - Pangkelan Balai - Talang Betutu -
Kloeang - steeds maar verkassen.
De tweede Politionele actie kwam er aan.
De demarcatielijn over na een mortierbeschieting,
Voor onze Pipercup waren "ze" op de vlucht gegaan.

Enige tijd later op weg naar Dawas.
Dat was me een tocht door de rimboe.
De KNIL-paardjes, die onze voorraden droegen,
werden teruggestuurd, ze konden niet volgen,
nog zwaarder bepakt zijn we verder gegaan.

We naderden Dawas - de verkenners voorop -
bij de kampongrand vuur van de andere kant.
Eén dode een twee zwaargewonden,
waaronder onze pelotonscommandant.
Even was het stil - hevig vurend de kampong ingegaan.

De brug over de kali stond geheel in brand.
De hospik kreeg "rust" om de gewonden te verzorgen.
Een gedeelte van ons kon plat - de rest ging op wacht.
's Nachts hoorden we een geluid - commando vuur -
met de man achter de sapi was het gedaan.

Steeds maar patrouilles voor de nodige rust,
zo gingen we door tot december 1949, toen vond
de overdracht plaats van het bestuur over ons Indië.
We konden nu wachten op een schip voor de thuisreis
Met de M.S General Howze zijn we eindelijk teruggegaan.

Sedert de tijd dat op de plaquettes en zulen
in Boermond meer dan zesduizend namen staan,
voel ik, dat je ondanks overvolle treinen,
op zeven september naar het Park Hattem moet gaan,
want dan pas ben je een echte Indië-veteraan.

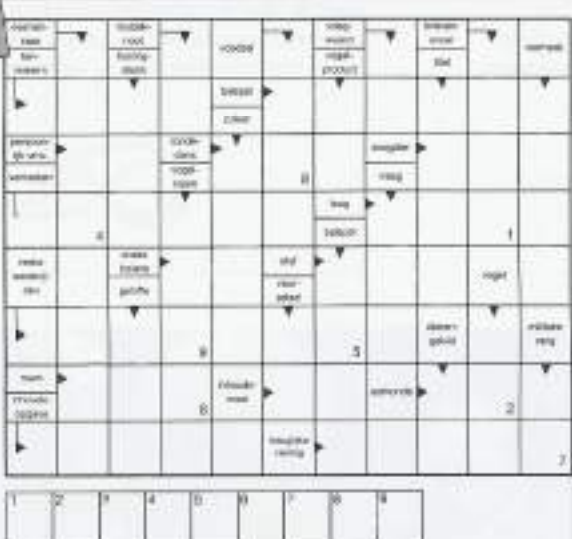

Op 19 februari jl. waren vele VOMI leden uit de regio Zoetermeer e.o. voor de vierde maal te gast bij de plaatselijke schietvereniging. De gastvrijheid en de faciliteiten voor het schieten maakt dat deze middag zeer gewaardeerd wordt door de bezoekende sabats.

Nieuwe leden sinds Sobat 81

Bolte L.	Almelo	Albers H.	Cuijk	Reijer A.P. den	Hellevoetsluis
Kerkhoven H.J.	Alphen a/d Rijn	Berg P.G. v.d.	Den Haag	Riemersma P.	Jimsum
Vader H.	Alphen a/d Rijn	Nicolay E.	Deventer	Irsel J. van	Kaatsheuvel
Mols H.	Amstelveen	Nutma J.	Dokkum	Kate J.G. ten	Koekange
Schaft S.	Beemster	Wasser M.A.M.	Enschede	Woudstra R.	Landgraaf
Cleijne G.A.W.	Beers	Koop J.J.	Enschede	Schulteis J.P.	Landgraaf
Jansen - van Eeden C.E.	Bergen op Zoom	Nieuwenhof A. v.d.	Geldrop	Poorthuis B.A.	Losser
Fleuren F.J.	Bergheim	Kogel A. de	Goes	Haas G.J.M. de	Oeffelt
Bosman H.	Boskoop	Bogaard M.	Gorinchem	Jansen J.M.	Oeffelt
Huljgen B.	Bunschoten	Frijling G.	Grou	Meurs A.	Oosterhout Nbr
		Monsma K.	Heerenveen	Onrust C.C.	Oudenbosch
				Groot G. de	Papendrecht
				Groot A.G. de	Paeldijk
				Blonde A.A. de	Renesse
				Pakasi W.B.	Ridderkerk
				Vonk L.	Rotterdam
				Barendregt L.	Rotterdam
				Zwart J. de	Rotterdam
				Blok G.	Sleuwijk
				Ent P.W. van der	Spijkensisse
				Benne A.	Staphorst
				Reedijk Chr.	Strijen
				Lijser J.A. de	Terneuzen
				Feldman R.K.	Utrecht
				Dijk C.H.P. van	Veghol
				Uleman J.	Vlaardingen
				Schoelink R.	Vledderveen
				Loon J. van	Warten
				Berg Joh. van der	Warten
				Bos W.J. v.d.	Waspik
				Langhout Th.	Wergea
				Duijnhouwer L.	Werkendam
				Ophey H.M.Th.	Winnipeg MB R2C 4R2
				Groos E.	Canada
				Herman H.A.	Workum
				Abrahamse L.C.	Zegge
				Janse W.	Zierikzee
				Dijke R. Joh. van	Zierikzee
					Zoetermeer

Samen lossen we het op!

Duurzaam ondernemen. Shell doet dit op veel fronten tegelijk. Het is vervat in onze werkwijze, in onze producten en productieprocessen: het is kortom

een integraal onderdeel van onze handel en wandel. Doel is een goede balans te vinden tussen economische groei, zorg voor natuur en milieu en maatschappelijk welzijn. Zo zorgen we dat we de behoefte van de samenleving van vandaag bevredigen, zonder dat de behoefte van de samenleving van morgen wordt aangetast. Shell is op veel fronten tegelijk met duurzaam ondernemen bezig. Bij alles wat we doen, ontwikkelen, produceren en verkopen, is duurzaamheid onze leidraad. Ook u maakt - met alle dingen die u onderneemt - deel uit van deze ontwikkeling naar duurzaamheid. In werk, in privé en in clubverband. Zelfs al doet u niets, dan heeft dit invloed op deze ontwikkeling. Misschien iets om over na te denken, terwijl u zoekt naar de oplossing van deze puzzel. Want inderdaad, het zoeken naar oplossingen voor een duurzame samenleving is af en toe een puzzel. Eén ding weten we zeker: samen lossen we 't op.

Shell Nederland B.V. Afdeling Social Investment
Postbus 444, 2501 CK Den Haag
Telefoon 070 - 377 87 87
socialinvestment@shell.nl

www.shell.com/nl

NAAR EEN DUURZAME SAMENLEVING

VOMI
NEDERLAND
NIEUWE LEDEN
WELKOM

SOCIALE COMMISSIE - V.O.M.I.

V.O.M.I.

toko

Fonds Sociale Zorg

*Met herkenning begint erkenning!
Met meer leden meer kracht!*

fonds
sociale
zorg

sociale
VOMI
VOMI

Draag ons borstembleem en onze stropdas bij alle officiële V.O.M.I. gelegenheden!

Plak onze V.O.M.I. stickers op de achterruit van uw auto!

U kunt ze bestellen bij de penningmeester van uw vereniging.

V.O.M.I. borstembleem	€ 5,70		V.O.M.I. wapenschild mahonie met spuit/gietwerk	€ 13,65
V.O.M.I. condoleancekaart	€ 0,75		plastic	
V.O.M.I. stropdas donkerrood	€ 10,25		V.O.M.I. herenhorloge titanium plated	€ 29,50
V.O.M.I. stropdas donkerblauw	€ 10,25		met roestvrijstalen bandje	
V.O.M.I. stickers	€ 0,50		V.O.M.I. button	€ 0,70
V.O.M.I. kerst- en nieuwjaarskaarten, 25 stuks	€ 4,55	(portvrij)	V.O.M.I. sluitzegels	€ 1,60
V.O.M.I. sleutelhangers	€ 2,75		Gunung Mas thee pakje 250 gr.	€ 2,75
V.O.M.I. rollerpennen	€ 0,70		Gunung Mas thee zakjes 25 bultjes	€ 1,60
V.O.M.I. ballpoints	€ 0,50		O.V.W. Mouw-insigne, vernikkeld met broche-speld	€ 4,55
V.O.M.I. demobilisatiespeldje met sureté verguld	€ 5,70	(portvrij)		
V.O.M.I. OVW-speldje met sureté verguld	€ 5,70	(portvrij)		

N.B. alle prijzen zijn per stuk en bij iedere bestelling wordt minimaal € 1,15 extra berekend voor verzending en porto.

U kunt de artikelen ook bestellen bij de **Beheerders van het Fonds Sociale Zorg:**

Leen van Eijk, Pieter Postlaan 14, 1222 LJ Hilversum, Tel./fax 035 - 685 33 73, Postgiro 6131844

Tjibbe J. Gaastra, A. van Heusdenstraat 15, 2461 VJ Ter Aar, Tel./fax 0172 - 602452

Ook hier wordt minimaal € 1,15 extra in rekening gebracht voor verzending en porto.

POSTZEGELS / TELEFOONKAARTEN

Postzegels, gebruikt of ongebruikt, binnen- of buitenland, alsmede telefoonkaarten en sigarenbandjes, bewaar ze en stuur ze naar: **Joyce P. Stramrood-van Vark, Binnenhof 36, 6715 DP Ede, Tel. 0318 - 638160**

De opbrengst komt volledig ten goede van het **Fonds Sociale Zorg V.O.M.I. - Nederland.**

V.B.

ORLOGSGRAVENSTICHTING

BESCHERMVROUWE H.M. DE KONINGIN

ERE-VORZITTER Z.K.H. DE PRINS DER NEDERLANDEN

Bloemleggingen en graffoto's (Verre Oosten)

Door tussenkomst van de Oorlogsgravenstichting is het mogelijk om bij graven van Nederlandse oorlogsslachtoffers in het Verre Oosten bloemen te plaatsen.

De kosten van een bloemlegging in Indonesië bedragen voor:

Type A: Bloemstukje van orchideetype Douglas/Vanda, hoog model, prijs zonder foto € 4,54, idem met foto € 5,67. Type B: Andere soorten bloemen niet zijnde orchideeën, prijs zonder foto € 4,54, idem met foto € 5,67. Type C: Bloemstukje van Bangkok orchideeën, laag model, prijs zonder foto € 4,54, idem met foto € 5,67. Type K30: Kransje 30 cm, prijs zonder foto € 6,61, idem met foto € 7,94. Soort bloemen wordt in overleg met de plaatselijke bloemist bepaald. Type K75: Krans met foto € 22,69, inclusief rood-wit-blauw lint, met tekst. Deze krans is niet bestemd voor een individueel graf, maar voor kranslegging bij een van de monumenten op de erevelden (oranje gladkolen of witte bloemen).

Voor Thailand kunnen uitsluitend eenvoudige bloemstukjes worden besteld. De kosten bedragen € 4,54 inclusief een foto.

Bestellingen dienen uiterlijk **8 weken** voor de gewenste uitvoeringsdatum in ons bezit te zijn.

De eenvoudigste wijze van bestellen is per giro, onder vermelding van: naam overledene, het Ereveld en de gewenste datum. Voor Hong Kong, Singapore, Ambon en Korea gelden aparte voorwaarden waarvoor desgewenst nadere inlichtingen worden verstrekt.

Kleurenfoto's van Erevelden

Overzichtsfoto's van Erevelden in Europa en het Verre Oosten kunnen per giro of telefonisch worden besteld. De prijs voor een foto formaat 13 x 18 cm bedraagt € 2,72, formaat 20 x 30 cm € 6,81 inclusief porto.

U kunt de Oorlogsgravenstichting steunen door begunstiger te worden door een jaarlijkse bijdrage van ten minste € 12,00. Ook kunt u begunstiger voor het leven worden met een bijdrage van ten minste € 270,00. Voor andere schenkingsvormen kunt u contact opnemen met de Oorlogsgravenstichting, afdeling financiën (tel. 070-3131090).

Wie nadere inlichtingen wenst kan zich richten tot de

ORLOGSGRAVENSTICHTING
Zeestraat 65, 2518 AA 's-Gravenhage
Postbus 86981 - 2508 CR 's-Gravenhage
Telefoon 070 31 31 080 - Giro 401.000